سورة يس

36. സൂറതു യാസീൻ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 83 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 5

عن معقل بن يسار رضى: ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: يس قلب القرآن۔ وعد ذلك احد اسمائها۔ رواه احمد وابو داود والنسائى وابن ماجه وغيرهم

മഅ്ക്വലുബ്നുയസാർ (റ) പറയുകയാണ്: 'യാസീൻ' ക്വുർആന്റെ ഹൃദയമാണ്.' എന്ന് റസൂൽ ﷺ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അത് അതിന്റെ ഒരു പേരായി തിരുമേനി എണ്ണുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. (അ; ദാ; ജ; ന.)

ക്വിയാമത്ത്നാളിനെയും, അതിലുണ്ടാകുന്ന സംഭവവികാസങ്ങളെയും കുറിച്ച് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇതിന്ന് 'ക്വുർആന്റെ ഹൃദയം' (قلب القرآن) എന്ന് പറഞ്ഞതെന്ന് ഇമാം ഗസ്സാലി (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ

يسٓ ﴿١﴾

﴾1﴿ 'യാ- സീൻ'

وَٱلۡقُرۡءَانِ ٱلۡحَكِيمِ ﴿٢﴾

﴾2﴿ വിജ്ഞാനപൂർണമായ ക്വുർആൻ തന്നെയാണ (സത്യം)!-

إِنَّكَ لَمِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿٣﴾

﴾3﴿ നിശ്ചയമായും നീ 'മുർസലു' കളിൽ [ദൈവദൂതൻമാരിൽ]പെട്ടവൻ തന്നെ.

عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسۡتَقِيمٍ ﴿٤﴾

﴾4﴿ (നേരെ) ചൊവ്വായ ഒരു പാതയിലാകുന്നു (നീ).

تَنزِيلَ ٱلۡعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٥﴾

﴾5﴿ കരുണാനിധിയായ പ്രതാപ

ശാലി അവതരിപ്പിച്ചത്!-

لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّآ أُنذِرَ ءَابَآؤُهُمْ فَهُمْ غَـٰفِلُونَ ﴿٦﴾

《6》 ഒരു ജനതയെ നീ താക്കീത് ചെയ്യാൻ വേണ്ടി(യാണത്); അവരുടെ പിതാക്കൾക്ക് താക്കീത് നൽകപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല;അതിനാൽ അവർ അശ്രദ്ധരാകുന്നു.

《1》 يس 'യാ-സീൻ' 《2》 وَالْقُرْآنِ ഖുർആൻ തന്നെയാണ الْحَكِيمِ വിജ്ഞാനപ്രദമായ, തത്വപൂർണമായ, ബലവത്തായ 《3》 إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളിൽ പെട്ടവൻ തന്നെ 《4》 عَلَىٰ صِرَاطٍ ഒരു പാതയിലാകുന്നു, മാർഗത്തിലാകുന്നു مُسْتَقِيمٍ ചൊവ്വായ, നേരായ 《5》 تَنزِيلَ الْعَزِيزِ പ്രതാപശാലി അവതരിപ്പിച്ചത് الرَّحِيمِ കരുണാനിധിയായ 《6》 لِتُنذِرَ നീ താക്കീത് ചെയ്യാൻ قَوْمًا ഒരു ജനതയെ مَا أُنذِرَ താക്കീത് നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത آبَاؤُهُمْ അവരുടെ പിതാക്കൾ فَهُمْ അതിനാൽ അവർ غَافِلُونَ അശ്രദ്ധരാണ്.

'യാസീൻ' പോലെ ചില സൂറത്തുകളുടെ ആരംഭത്തിൽ കാണുന്ന കേവലാക്ഷരങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാം ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെക്കുറിച്ച് പല മഹാൻമാരും പലതും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവകൊണ്ട് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടത് എന്താണെന്ന് നമുക്ക് തിട്ടമായി അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നാണതിന്റെ ചുരുക്കം. 'യാസീൻ' എന്നാൽ 'ഹേ, മനുഷ്യാ' (يَا اِنْسَان) എന്നാണർത്ഥമെന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ഇക്‌രിമഃ (റ), ഹസൻ (റ), സുഫ്‌യാൻ (റ) മുതലായവരിൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും, അത് ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ പേരാണെന്ന് നാം മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീഥിൽ കണ്ടുവല്ലോ.

നബിﷺ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണെന്നും, അവിടുന്ന് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗം യാതൊരു വക്രതയുമില്ലാത്ത നേരായ മാർഗമാണെന്നും, അത് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചത് തന്നെയാണെന്നും ഖുർആൻ മുഖേന സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ഈ സൂറത്ത് ആരംഭിക്കുന്നത്.

പിതാക്കൾക്ക് താക്കീത് നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ജനത എന്ന് പറഞ്ഞത് വേദക്കാരല്ലാത്ത അറബികളെക്കുറിച്ചാകുന്നു. നബിﷺക്ക് മുമ്പ് അടുത്ത കാലത്തൊന്നും അവരിൽ ദൈവദൂതൻമാർ നിയോഗിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് വേദഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ചോ, ദൈവികമതത്തെക്കുറിച്ചോ അറിയാത്തവരാണവർ. സൂ: സബഉ് 28 ലും മറ്റ് പലേടത്തും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ, നബിﷺ മനുഷ്യലോകത്തിന് ആകമാനമുള്ള റസൂൽ തന്നെ. എങ്കിലും, അവിടുന്ന് ജനിച്ചുവളർന്നതും, ഇപ്പോൾ -ഈ സൂറത്തും മറ്റ് മക്കീസൂറത്തുകളും അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ -ജീവിച്ചുവരുന്നതും അവർക്കിടയിലാണ്. തൽസമയം പ്രബോധന കൃത്യം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും അവരിൽ തന്നെ. അതുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെയും, മക്കീസൂറത്തുകളിൽപെട്ട മറ്റുചില ആയത്തുകളിലും അറബികളെ- വിശേഷിച്ചും ഖുറൈശികളെ- താക്കീത് ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞുകാണുന്നത്.

لَقَدْ حَقَّ ٱلْقَوْلُ عَلَىٰٓ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾

﴾7﴿ തീർച്ചയായും അവരിൽ അധികമാളുകളുടെമേലും വാക്ക് സ്ഥിരപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എനി അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

﴾7﴿ لَقَدْحَقَّ സ്ഥിരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, യഥാർത്ഥമായിരിക്കുന്നു الْقَوْلُ വാക്ക്, വചനം عَلَىٰٓ أَكْثَرِهِمْ അവരിലധികമാളുകളുടെ മേൽ فَهُمْ അതിനാലവർ لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നതല്ല

'വാക്ക്' സ്ഥിരപ്പെട്ടു' (حَقَّ الْقَوْلُ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, മേലിൽ ഹൃദയപരിവർത്തനം വന്ന് നന്നായിത്തീരുവാൻ മാർഗമില്ലാത്തവിധം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ദുഷിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും, അതിനാൽ ശിക്ഷയെ സംബന്ധിച്ച താക്കീത് അവരിൽ ബാധകമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും ആകുന്നു. സൂ: സജദഃ 13 ഉം, അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക. അവർ എത്രമാത്രം ദുഷിച്ചുപോയെന്ന് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

إِنَّا جَعَلْنَا فِىٓ أَعْنَـٰقِهِمْ أَغْلَـٰلًا فَهِىَ إِلَى ٱلْأَذْقَانِ فَهُم مُّقْمَحُونَ ﴿٨﴾

﴾8﴿ നിശ്ചയമായും, നാം അവരുടെ കഴുത്തുകളിൽ ചില ആമങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടവ താടിയെല്ലുകൾ വരേക്കുമുണ്ട്; അതിനാൽ അവർ തലപൊക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു.

وَجَعَلْنَا مِنۢ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَـٰهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾

﴾9﴿ അവരുടെ മുമ്പിൽകൂടി ഒരു (തരം) തടവും, അവരുടെ പിമ്പിൽകൂടി ഒരു (തരം) തടവും നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, നാമവരെ മൂടിയിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ അവർ കണ്ടറിയുകയില്ല.

﴾8﴿ إِنَّاجَعَلْنَا നിശ്ചയമായും നാം ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)യിരിക്കുന്നു فِيٓ أَعْنَاقِهِمْ അവരുടെ കഴുത്തുകളിൽ أَغْلَالًا ചില ആമങ്ങളെ, കുടുക്കുകളെ فَهِيَ എന്നിട്ടവ إِلَى الْأَذْقَانِ താടിയെല്ലുകൾവരെയുണ്ട് فَهُمْ അതിനാലവർ مُقْمَحُونَ തല പൊക്കപ്പെട്ടവരാണ് ﴾9﴿ وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു مِنۢ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ അവരുടെ മുമ്പിൽകൂടി سَدًّا ഒരു തടവ്, അണ, മറ وَمِنْ خَلْفِهِمْ അവരുടെ പിമ്പിൽകൂടിയും سَدًّا ഒരു തടവ് فَأَغْشَيْنَاهُمْ അങ്ങനെ നാമവരെ മൂടി فَهُمْ അതിനാലവർ لَا يُبْصِرُونَ കണ്ടറിയുന്നതല്ല

കൈകൾ കഴുത്തിലേക്ക് കൂട്ടിബന്ധിക്കുന്ന ഒരുതരം ആമങ്ങൾ- അഥവാ വിലങ്ങുകൾക്കാണ് أَغْلَال എന്ന് പറയുന്നത്. കൈകൾ താടിയെല്ലിന് താഴെ കൂട്ടി

ച്ചേർത്തുവെച്ചായിരിക്കും ഈ ആമങ്ങൾ കഴുത്തിൽ കുടുക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ആമം വെക്കപ്പെട്ടവന് തലതാഴ്ത്തുവാനോ, യഥേഷ്ടം നോക്കിക്കാണുവാനോ സാധിക്കാത്തവണ്ണം തലപൊക്കിപ്പിടിക്കുവാൻ അവൻ നിർബന്ധിതനായിരിക്കും. 'തടവ്, മറ, മലന്തിട്ട, അണക്കെട്ട്' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരുന്ന വാക്കാണ് سَدّ.

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ എത്രമാത്രം കടുത്തു കഠിനമായിപ്പോയിരിക്കുന്നുവെന്ന് കാണിക്കുന്ന രണ്ട് ഉപമകളാണ് ഈ വചനങ്ങളിലുള്ളത്. മേൽപറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള ആമങ്ങളാൽ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും, അതോടുകൂടി മുമ്പിലും പിമ്പിലുമെല്ലാം വമ്പിച്ച മറകളാൽ വലയം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തതുപോലെയാണ് ഇവരുടെ സ്ഥിതി. ഇവർക്ക് വെളിയിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളൊന്നും നോക്കിക്കാണുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. സത്യം കണ്ടറിഞ്ഞേക്കുമെന്നോ അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചേക്കുമെന്നോ എനി അവരെപ്പറ്റി പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻപോലും മാർഗമില്ല എന്ന് സാരം. അടുത്ത വചനം നോക്കുക:

وَسَوَآءٌ عَلَيۡهِمۡ ءَأَنذَرۡتَهُمۡ أَمۡ لَمۡ تُنذِرۡهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ﴿١٠﴾

﴾10﴿ നീ അവരെ താക്കീത് ചെയ്തുവോ, അല്ലെങ്കിൽ താക്കീത് ചെയ്തില്ലയോ അവരിൽ (രണ്ടും) സമമാകുന്നു: അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

﴾10﴿ وَسَوَاءٌ സമമാണ് عَلَيْهِمْ അവരിൽ أَأَنذَرْتَهُمْ നീ അവരെ താക്കീതുചെയ്തുവോ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ അഥവാ അവരെ താക്കീത് ചെയ്തില്ലയോ لَا يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല

അതുകൊണ്ട് അവരെ താക്കീതുചെയ്യാൻ മിനക്കെടേണ്ടതില്ലെന്ന് താൽപര്യം. താക്കീത് ചെയ്യേണ്ടത് ആരെയാണ് എന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ ٱتَّبَعَ ٱلذِّكۡرَ وَخَشِيَ ٱلرَّحۡمَٰنَ بِٱلۡغَيۡبِۖ فَبَشِّرۡهُ بِمَغۡفِرَةٍ وَأَجۡرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾

﴾11﴿ പ്രബോധനത്തെ (അഥവാ പ്രമാണത്തെ) പിൻതുടരുകയും, അദൃശ്യമായ നിലയിൽ പരമകാരുണികനായുള്ളവനെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാരോ അവനെ മാത്രമേ നീ താക്കീത് ചെയ്യേണ്ടതുള്ളൂ. എന്നാലവന് പാപമോചനത്തെയും, മാന്യമായ പ്രതിഫലത്തെയും കുറിച്ച് നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചുകൊള്ളുക.

﴾11﴿ إِنَّمَا تُنذِرُ നീ താക്കീത് ചെയ്യേണ്ടതുള്ളൂ مَنِ اتَّبَعَ പിൻതുടർന്നവനെ (മാത്രം) الذِّكْرَ പ്രമാണത്തെ, സ്മരണയെ, ഉപദേശം وَخَشِيَ الرَّحْمَٰنَ പരമകാരുണികനെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്ത بِالْغَيْبِ അദൃശ്യത്തിൽ, കാണാതെ فَبَشِّرْهُ എന്നാലവന് നീ സന്തോഷമറിയിക്കുക بِمَغْفِرَةٍ പാപമോചനം കൊണ്ട് وَأَجْرٍ كَرِيمٍ മാന്യമായ പ്രതിഫലവും (കൊണ്ട്)

അല്ലാഹുവിനെ നേരിൽ കാണാതെത്തന്നെ- ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വഴി- അവനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അവനെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യാത്തവരെയും, പ്രമാണങ്ങളും സദുപദേശങ്ങളും ചെവികൊള്ളാത്തവരെയും താക്കീതുചെയ്തിട്ടും ഫലമുണ്ടാകുന്നതല്ലല്ലോ.

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِ ٱلْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا۟ وَءَاثَـٰرَهُمْ ۚ وَكُلَّ شَىْءٍ أَحْصَيْنَـٰهُ فِىٓ إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾

﴾12﴿ നിശ്ചയമായും, നാം മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു; അവർ മുൻചെയ്തുവച്ചിട്ടുള്ളതും, അവരുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളും -പ്രവർത്തനഫലങ്ങളും- നാം എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. എല്ലാ കാര്യവും തന്നെ, ഒരു സ്പഷ്ടമായ മൂലരേഖയിൽ നാം കണക്കാക്കി (സൂക്ഷിച്ചു) വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

﴾12﴿ إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം نَحْنُ നാം തന്നെ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ മരണപ്പെട്ടവരെ നാം ജീവിപ്പിക്കുന്നു وَنَكْتُبُ നാം എഴുതുക (രേഖപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യുന്നു مَاقَدَّمُوا അവർ മുൻ ചെയ്തതിനെ وَآثَارَهُمْ അവരുടെ അവശിഷ്ട (പ്രവർത്തനഫല)ങ്ങളെയും وَكُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യവും أَحْصَيْنَاهُ നാമതിനെ കണക്കാക്കി (ക്ളിപ്തമാക്കി) വെച്ചിരിക്കുന്നു فِي إِمَامٍ ഒരു മൂലരേഖയിൽ, കേന്ദ്രഗ്രന്ഥത്തിൽ مُبِينٍ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ

മരണത്തിനുമുമ്പ് ഓരോരുത്തനും ചെയ്ത എല്ലാ കർമങ്ങളും- അവ നല്ലതോ ചീത്തയോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ- 'അവർ മുൻ ചെയ്തുവെച്ചത്' (مَاقَدَّمُوا) എന്ന വാക്കിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പ്രസ്തുത കർമങ്ങളുടെ ഫലമായി അവശേഷിക്കുന്ന എല്ലാ നന്മകളും, തിന്മകളും 'അവരുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ അഥവാ പ്രവർത്തന ഫലങ്ങൾ' (آثَارَهُمْ) എന്ന് പറഞ്ഞതിലും ഉൾപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യൻ മരണപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് ചെയ്തുകഴിഞ്ഞ പ്രവൃത്തികൾ മാത്രമല്ല, അവന്റെ മരണശേഷം അവന് പുണ്യം ലഭിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന എല്ലാ സൽപ്രവർത്തനഫലങ്ങളും, നേരെമറിച്ച് അവന് ദോഷം ബാധിക്കുവാൻ കാരണമായിത്തീരുന്ന എല്ലാ ദുഷ്പ്രവർത്തനഫലങ്ങളും- ഒന്നൊഴിയാതെ- അല്ലാഹു രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കുന്നു. ഈ രേഖയെക്കുറിച്ചാണ് صَحِيفَةُ الأَعْمَال (കർമങ്ങളുടെ ഏട്) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത്. ഇതിന്പുറമെ, മനുഷ്യകർമങ്ങളടക്കമുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു മൂലരേഖയും അല്ലാഹുവിങ്കലുണ്ട്. അതത്രെ إِمَامٍ مُبِينٍ(സ്പഷ്ടമായ മൂലരേഖ). സൂ: ക്വമറിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:- وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ :القمر (അവർ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ കാര്യവും ഏടുകളിലുണ്ട്. എല്ലാ ചെറിയ കാര്യവും, വലിയ കാര്യവും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്.)

നബിﷺ പറഞ്ഞതായി അബ്ദുല്ലാഹിൽ ബജലി (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഒരാൾ ഒരു നല്ല നടപടിക്രമം നടപ്പിലാക്കിയാൽ, അവന് അതിന്റെ പ്രതിഫലവും, അവനുശേഷം അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ പ്രതിഫലവും- അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങളിൽ ഒട്ടും കുറവുവരാതെത്തന്നെ- ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒരാൾ ഒരു ദുഷിച്ച നടപടി നടപ്പാക്കിയാൽ,

അവന് അതിന്റെ കുറ്റവും, അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ കുറ്റവും- അവരുടെ കുറ്റങ്ങളിൽ ഒട്ടും കുറവ് വരാതെത്തന്നെ- ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്.' പിന്നീട് നബിﷺ وَنَكْتُبُ مَاقَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ എന്ന് (ഈ ആയത്ത്) ഓതുകയും ചെയ്തു.'(اخرجه ابن ابي حاتم)

വിഭാഗം - 2

وَٱضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَٰبَ ٱلْقَرْيَةِ إِذْ جَآءَهَا ٱلْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾

《13》 (നബിയേ) നീ അവർക്ക് (ആ) രാജ്യക്കാരെ ഒരു ഉപമയായി വിവരിച്ചുകൊടുക്കുക: അതായത്, അവിടെ 'മുർസലുകൾ' (ദൂതൻമാരായി അയക്കപ്പെട്ടവർ) ചെന്ന സന്ദർഭം.

إِذْ أَرْسَلْنَآ إِلَيْهِمُ ٱثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوٓا۟ إِنَّآ إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾

《14》 അവരുടെ അടുക്കലേക്ക് നാം രണ്ടാളെ അയച്ചപ്പോൾ, അവർ അവരെ വ്യാജമാക്കി. അപ്പോൾ മൂന്നാമതൊരാളെക്കൊണ്ട് നാം (അവർക്ക്) പ്രാബല്യം നൽകി. എന്നിട്ട് അവർ (ദൂതൻമാർ) പറഞ്ഞു; 'ഞങ്ങൾ നിങ്ങളിലേക്ക് (അയക്കപ്പെട്ട) ദൂതൻമാരാണ്.'

قَالُوا۟ مَآ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَآ أَنزَلَ ٱلرَّحْمَٰنُ مِن شَىْءٍ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾

《15》 അവർ [രാജ്യക്കാർ] പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള മനുഷ്യരല്ലാതെ (മറ്റാരും) അല്ല; പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ യാതൊന്നുംതന്നെ ഇറക്കിയിട്ടുമില്ല, നിങ്ങൾ വ്യാജം പറയുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നില്ല.'

قَالُوا۟ رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّآ إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾

《16》 അവർ [ദൂതൻമാർ] പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്നറിയാം, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളിലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ടവർതന്നെയാണെന്ന്.

وَمَا عَلَيْنَآ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ ﴿١٧﴾

《17》 'സ്പഷ്ടമായ സന്ദേശം (എത്തിക്കൽ) അല്ലാതെ, ഞങ്ങളുടെ മേൽ (ബാധ്യത) ഇല്ലതാനും.'

أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ ﴿13﴾ وَاضْرِبْ لَهُم നീ അവർക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുക مَثَلًا ഒരു ഉപമ الْقَرْيَةِ (ആ) രാജ്യക്കാരെ إِذْ جَاءَهَا അവിടെ ചെന്ന സന്ദർഭം الْمُرْسَلُونَ ദൂതൻമാർ, മുർസലുകൾ ﴿14﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചപ്പോൾ إِلَيْهِمُ അവരിലേക്ക് اثْنَيْنِ രണ്ടാളെ فَكَذَّبُوهُمَا എന്നിട്ടവർ അവരെ രണ്ടു പേരേയും വ്യാജമാക്കി فَعَزَّزْنَا അപ്പോൾ നാം പ്രബല(ശക്തി)പ്പെടുത്തി بِثَالِثٍ ഒരു മൂന്നാമനെക്കൊണ്ട് فَقَالُوا എന്നിട്ടവർ പറഞ്ഞു إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ إِلَيْكُم നിങ്ങളിലേക്ക് مُرْسَلُونَ അയക്കപ്പെട്ടവരാണ് (ദൂതൻമാരാണ്) ﴿15﴾ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു مَا أَنتُمْ നിങ്ങളല്ല إِلَّا بَشَرٌ മനുഷ്യരല്ലാതെ مِّثْلُنَا ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ള وَمَا أَنزَلَ ഇറക്കിയിട്ടുമില്ല الرَّحْمَٰنُ പരമകാരുണികൻ مِن شَيْءٍ യാതൊന്നും إِنْ أَنتُمْ നിങ്ങളല്ല إِلَّا تَكْذِبُونَ നിങ്ങൾ കളവ് പറയുകയല്ലാതെ ﴿16﴾ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു رَبُّنَا يَعْلَمُ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് അറിയും, റബ്ബിന്നറിയാം إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ إِلَيْكُمْ നിങ്ങളിലേക്ക് لَمُرْسَلُونَ അയക്കപ്പെട്ടവർതന്നെ എന്ന് ﴿17﴾ وَمَا عَلَيْنَا ഞങ്ങളുടെമേൽ (ബാധ്യത) ഇല്ലതാനും إِلَّا الْبَلَاغُ സന്ദേശം (പ്രബോധനം, എത്തിക്കൽ) അല്ലാതെ الْمُبِينُ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ

അറബിമുശ്‌രിക്കുകളെപ്പോലെ, തൗഹീദിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരും, തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരെ ധിക്കരിച്ചവരുമായ ഒരു രാജ്യക്കാരുടെ കഥയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്. ഈ രാജ്യക്കാർ (أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ) ഏതായിരുന്നുവെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഇവർ അന്താക്കിയ (*) നിവാസികളായിരുന്നുവെന്നും, ഈസാ നബി (അ) മതപ്രബോധനാർത്ഥം അവരിലേക്കയച്ച ദൂതൻമാരെ (**)ക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ ദൂതൻമാർ (الْمُرْسَلُون) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്നുമാണ് ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ മിക്കവരും പറയുന്നത്. അന്താക്കിയായിലേക്ക് ഈസാ നബി (അ)യുടെ ദൂതൻമാർ അയക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഈ ആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സംഭവം മറ്റൊന്നാണെന്നത്രെ മറ്റുചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ഇബ്നു കഥീർ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ ക്വുർആന്റെ വാക്കുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഈ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണ് പ്രാബല്യം കാണുന്നത്.

(*) സിരിയായുടെ (ശാമിന്റെ) ഉത്തരപ്രദേശത്ത് അലക്സാന്തരിയാറ്റ (اسكندرونة) ഉൾക്കടലിന്റെ അല്പം തെക്കും, മധ്യധരണ്യാഴിയിൽ നിന്ന് അൽപം കിഴക്കുമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു പൗരാണിക പട്ടണമാണ് അന്താക്കിയ (انْطَاكِية -Antioche - അന്തോക്യ). 1 -ാം പടം നോക്കുക. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ ചരിത്രപ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു പട്ടണമാണിത്. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 638 ൽ മുസ്‌ലിംകൾ അവിടെ പ്രവേശിച്ചു. 1098 ൽ കുരിശുയുദ്ധത്തിൽ വെച്ച് ക്രിസ്ത്യാനികൾ അത് അധീനപ്പെടുത്തുകയും ഫ്രഞ്ചുകാർ അതൊരു തലസ്ഥാന നഗരിയാക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ ഈ രാജ്യത്തിന്റെ കീർത്തി നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജനസംഖ്യ ഒരുകാലത്ത് അഞ്ച് ലക്ഷം വന്നിരുന്നുവെന്ന് കാണുന്നു.

(**) ഈസാ നബി (അ)യുടെ ശിഷ്യഗണങ്ങളും സഹായികളുമായ അപ്പോസ്തലൻമാരെ (الحواريون- ശ്ലീഹാമാർ- Apostles) ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ആയത്തിൽ 'മുർസലുകൾ' എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നാണ് ഈ വിഭാഗക്കാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്.

ഭൂരിപക്ഷം മുഫസ്സിറുകളുടെയും അഭിപ്രായം ഉദ്ധരിച്ചശേഷം ഇബ്നു കഥീർ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്:- ഇതിൽ പലനിലക്കും ആലോചിക്കേണ്ട തായുണ്ട്.

(1) ക്വുർആന്റെ പ്രസ്താവനകൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണിച്ചുതരുന്നത് പ്രസ്തുത ദൂതൻമാർ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതൻമാർ (റസൂലുകൾ) തന്നെയായിരുന്നുവെന്നാണ്. ഈസാ നബിയുടെ ദൂതൻമാരാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന യാതൊന്നും അതിലില്ല. 'നിങ്ങൾ ഞങ്ങ ളെപ്പോലെയുള്ള മനുഷ്യരല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല' (إِنْ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا) എന്നുള്ള വാക്യവും ഇതാണ് കാണിക്കുന്നത്.

(2) ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട പട്ടണങ്ങളായിരുന്നു അൽകുദ്സ്, അന്താക്കിയ, അലക്സാന്തരിയ, റൂമിയ എന്നിവ. ഓരോന്നിന്റെയും പ്രാധാന്യം ഓരോ നിലക്കായിരുന്നു. ഒരു രാജ്യക്കാർ മുഴുവനുംകൂടി ഈസാ നബി (അ)യിൽ വിശ്വസിച്ച ഒന്നാമത്തെ രാജ്യമെന്ന നിലക്കായിരുന്നു അന്താക്കിയക്കുള്ള സ്ഥാനം. ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച രാജ്യക്കാരാവട്ടെ, ദൂതൻമാരെ നിഷേധിക്കുകയും, (താഴെ കാണുന്നപ്രകാരം) അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് പൊതുശിക്ഷക്ക് വിധേയരാകുകയുമാണ് ഉണ്ടായത്.

(3) തൗറാത്ത് അവതരിച്ചതിനുശേഷം ഒരു ജനത ആകമാനം പൊതുശിക്ഷയാൽ നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, അതിന്നുശേഷമാണ് ബഹുദൈവവിശ്വാസികളുമായി യുദ്ധം നടന്നിട്ടുള്ളതെന്നുമാണ് അബൂസഈദിൽ ഖുദ്രീ (റ)യും പല മുൻഗാമികളും പറയുന്നത്. അപ്പോൾ, ക്വുർആനിൽ പറഞ്ഞ ഈ രാജ്യം -മുൻഗാമികളായ പലരും പറഞ്ഞതുപോലെ- അന്താക്കിയ ആയിരിക്കയില്ല. അല്ലെങ്കിൽ അതേ പേരിലുള്ള വേറെ ഒരു രാജ്യമായിരിക്കാം. *(*)* കാരണം, ക്രിസ്തീയ കാലത്താകട്ടെ, അതിനുമുമ്പാകട്ടെ ഒരു രാജ്യം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. അല്ലാഹു വിനറിയാം. (راجع ابن كثير)

ആദ്യം അല്ലാഹു ആ രാജ്യക്കാരിലേക്ക് രണ്ടുപേരെ ദൂതൻമാരായി അയച്ചു. അവർ അവരെ വ്യാജമാക്കി നിഷേധിച്ചപ്പോൾ മൂന്നാമത് ഒരാളെയും *(**)* നിയോഗിച്ചുകൊണ്ട് പ്രബോധനം ശക്തിപ്പെടുത്തി. പക്ഷേ, ജനങ്ങൾ നിഷേധത്തിൽ തന്നെ ഉറച്ചുനിന്നു. അവർക്കിടയിൽ നടന്ന സംഭാഷണങ്ങളുടെ ചുരുക്കം മാത്രമാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. സത്യനിഷേധികളുടെ സാധാരണ പതിവുപോലെ, ഒടുക്കം ഈ രാജ്യക്കാരും ഭീഷണി പുറപ്പെടുവിക്കുകയായി:-

---

***(*)* 'ക്രി. മു. 300 ൽ സുരിയാ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളെ ഭരിച്ച ഒരു രാജാവ് പണികഴിപ്പിച്ചതായി ഇതേ പേരുള്ള 16 പട്ടണങ്ങളിൽ രണ്ട് മാത്രം പുതിയ നിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1. സുരിയയിലുള്ള അന്തോക്യാ... 2. പിസിദ്യാ ദേശത്തിലെ അന്തോക്യാ...' (വേ. പു. നിഘണ്ടു.)**

***(**)* ഈ ദൂതൻമാർ ഈസാ നബി (അ)യുടെ അപ്പോസ്തലൻമാരായിരുന്നുവെന്ന അഭിപ്രായക്കാരിൽ ചിലർ, ആദ്യത്തെ രണ്ട് ദൂതൻമാർ യോഹന്നാനും, പൗലൂസും ആണെന്നും, മൂന്നാമത്തെ ദൂതൻ ശിമയോൻ ആണെന്നും പറയുന്നു. വേറെയും അഭിപ്രായമുണ്ട്.**

قَالُوٓاْ إِنَّا تَطَيَّرۡنَا بِكُمۡۖ

《18》 അവർ പറഞ്ഞു; 'നിങ്ങൾ നിമിത്തം ഞങ്ങൾ ശകുനപ്പിഴവിലായിരിക്കുന്നു;

لَئِن لَّمۡ تَنتَهُواْ لَنَرۡجُمَنَّكُمۡ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٞ ﴿١٨﴾

നിങ്ങൾ വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ കല്ലേറ് നടത്തുകതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്; ഞങ്ങളിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തീർച്ചയായും വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കുന്നതുമാണ്.'

قَالُواْ طَٰٓئِرُكُم مَّعَكُمۡۚ أَئِن ذُكِّرۡتُمۚ بَلۡ أَنتُمۡ قَوۡمٞ مُّسۡرِفُونَ ﴿١٩﴾

《19》 അവർ [ദൂതൻമാർ] പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ ശകുനപ്പിഴ നിങ്ങളൊന്നിച്ചുതന്നെയാണുള്ളത്. നിങ്ങൾക്ക് ഉപദേശം നൽകപ്പെട്ടതിനാലാണോ (ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്)?! പക്ഷേ, നിങ്ങൾ അതിരുകവിഞ്ഞ ഒരു ജനതയാണ്.'

《18》 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു إِنَّا تَطَيَّرْنَا ഞങ്ങൾ ശകുനപ്പിഴവിൽ (ലക്ഷണക്കേടിൽ) ആയിരിക്കുന്നു بِكُمْ നിങ്ങൾ നിമിത്തം لَئِن لَّمْ تَنتَهُوا നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ لَنَرْجُمَنَّكُمْ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ കല്ലേറ് നടത്തുക (എറിഞ്ഞാട്ടുക) തന്നെ ചെയ്യും وَلَيَمَسَّنَّكُم നിങ്ങൾക്ക് തീർച്ചയായും ബാധിക്കുക (സ്പർശിക്കുക)യും ചെയ്യും مِّنَّا ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് عَذَابٌ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ 《19》 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു طَائِرُكُم നിങ്ങളുടെ ദുശ്ശകുനം, ശകുനപ്പിഴ, ദുർലക്ഷണം مَّعَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഒന്നിച്ചാണ് أَئِن ذُكِّرْتُم നിങ്ങൾക്ക് ഉപദേശം (പ്രബോധനം) നൽകപ്പെട്ടിട്ടാണോ بَلْ എങ്കിലും, പക്ഷേ أَنتُمْ നിങ്ങൾ قَوْمٌ ഒരു ജനതയാണ് مُّسْرِفُونَ അതിരുകവിഞ്ഞ

പ്രവാചകൻമാരുടെ പ്രബോധനത്തെ ധിക്കരിച്ച മുൻസമുദായങ്ങളിലും കാണാവുന്ന ഒന്നാണ് ഈ ദുശ്ശകുനവാദം. ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു: فَإِذَا جَاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَٰذِهِ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِندَ اللَّهِ - الاعراف (അവർക്ക് നന്മ വന്നാൽ അവർ പറയും: 'നമ്മുടേതാണ് ഇത്' എന്ന്. വല്ല തിന്മയും അവർക്ക് ബാധിക്കുന്നപക്ഷം, മൂസായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരും നിമിത്തം തങ്ങൾക്ക് ശകുനപ്പിഴ ബാധിച്ചതായി ഗണിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാ! (അറിയുക:) അവരുടെ ശകുനപ്പിഴ അല്ലാഹുവിങ്കലാണുള്ളത് (സൂ: അഅ്റാഫ്: 131) ഇതുപോലെ, സ്വാലിഹ് നബി (അ)യുടെ ജനത അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരെയും ദുശ്ശകുനക്കാരാക്കിയത് സൂറത്തുന്നംല് 47 ലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദൂതൻമാർ അവരോട് പറഞ്ഞ മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്: നിങ്ങൾക്ക് വല്ല ദുശ്ശകുനവും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് നിങ്ങളുടെ ദോഷംകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. നിങ്ങളുടെ ദുർന്ന

ടപ്പാണതിന് കാരണം. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ തൗഹീദിലേക്കും സൻമാർഗത്തിലേക്കും ക്ഷണിക്കുകമാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. ഇതൊരിക്കലും ശകുനപ്പിഴക്ക് കാരണമല്ല. നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, ഞങ്ങളെ ധിക്കരിക്കുകയും, ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അതിരുകവിച്ചലാണ് നിങ്ങൾക്ക് ദുശ്ശകുനമായിത്തീരുന്നത് എന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം.

وَجَآءَ مِنۡ أَقۡصَا ٱلۡمَدِينَةِ رَجُلٞ يَسۡعَىٰ قَالَ يَٰقَوۡمِ ٱتَّبِعُواْ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿٢٠﴾

《20》 പട്ടണത്തിന്റെ അങ്ങേഅറ്റത്തുനിന്ന് ഒരു മനുഷ്യൻ ഓടിക്കൊണ്ടുവന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ ദൂതൻമാരെ പിൻപറ്റുവിൻ!-

ٱتَّبِعُواْ مَن لَّا يَسۡـَٔلُكُمۡ أَجۡرٗا وَهُم مُّهۡتَدُونَ ﴿٢١﴾

《21》 'നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല, തങ്ങൾ സന്മാർഗികളുമാണ്, അങ്ങനെയുള്ളവരെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുവിൻ!'

《20》 وَجَاءَ വന്നു مِنۡ أَقۡصَى അങ്ങേഅറ്റത്ത് (ദൂരത്ത്) നിന്ന് الۡمَدِينَةِ പട്ടണത്തിന്റെ, നഗരത്തിന്റെ رَجُلٌ ഒരു പുരുഷൻ (മനുഷ്യൻ) يَسۡعَى ഓടി (ബദ്ധപ്പെട്ടു) കൊണ്ട് قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു يَاقَوۡمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ اتَّبِعُوا നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുവിൻ الۡمُرۡسَلِينَ ദൂതൻമാരെ, മുർസലുകളെ 《21》 اتَّبِعُوا مَنۡ യാതൊരു കൂട്ടരെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുവിൻ لَا يَسۡأَلُكُمۡ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കാത്ത أَجۡرًا ഒരു പ്രതിഫലം وَهُمۡ അവർ مُهۡتَدُونَ സൻമാർഗികളുമാണ്.

ഈ മനുഷ്യനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരമൊന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരും മറ്റും നമുക്ക് ആരായേണ്ടതില്ല. വിഷയം മനസ്സിലാക്കുവാൻ അതാവശ്യവുമില്ല. സത്യവിശ്വാസിയും, ഗുണകാംക്ഷിയുമായ ഒരു സൽപുരുഷനായിരുന്നു അദ്ദേഹമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇമാം റാസി (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ആ രാജ്യക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു അപരിചിതനായിരുന്നു അദ്ദേഹം എന്നത്രെ ക്വുർആൻ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച വാചകം കാണുമ്പോൾ മനസ്സിലാകുന്നത്. അപരിചിതനായ ഒരാളുടെ ഉപദേശം- അയാൾ ഒരു കക്ഷി താൽപര്യക്കാരനാണെന്നോ മറ്റോ പറഞ്ഞു- വേഗമങ്ങ് പുറം തള്ളുന്നത് യുക്തമല്ലല്ലോ.

തങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്ന ദൂതൻമാർ, അവരുടെ ഉപദേശം വഴി യാതൊരു കാര്യലാഭവും ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല; അതോടുകൂടി അവർ എല്ലാനിലക്കും വളരെ നല്ല മനുഷ്യരുമാണ്; എന്നിരിക്കെ അവരുടെ ഉപദേശം നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുവാൻ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല എന്നാണ് ആ മനുഷ്യൻ ജനങ്ങളെ ആദ്യം പറഞ്ഞുമനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഇത് ഫലപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം സംസാരഗതി മാറ്റുകയും, തന്നെത്തന്നെ സംസാരവിഷയമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹം തുടരുന്നു:-

وَمَا لِىَ لَآ أَعْبُدُ ٱلَّذِى فَطَرَنِى وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾

﴾22﴿ 'എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനെ ഞാൻ ആരാധന ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ എനിക്ക് എന്താണ് (തടസ്സം) ഉള്ളത്?! അവന്റെ അടുക്കലേക്കുതന്നെയാണ് നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നതും.

ءَأَتَّخِذُ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً إِن يُرِدْنِ ٱلرَّحْمَـٰنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّى شَفَـٰعَتُهُمْ شَيْـًٔا وَلَا يُنقِذُونِ ﴿٢٣﴾

﴾23﴿ 'അവന് പുറമെ വല്ല ദൈവങ്ങളെയും ഞാൻ സ്വീകരിക്കുകയോ?! (ആ) പരമകാരുണികൻ എനിക്ക് വല്ല ഉപദ്രവവും ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, അവരുടെ ശുപാർശ എനിക്ക് ഒട്ടും തന്നെ ഉപകാരപ്പെടുകയില്ല; അവർ എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയുമില്ല!

إِنِّىٓ إِذًا لَّفِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

﴾24﴿ 'അപ്പോൾ (അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ) ഞാൻ നിശ്ചയമായും സ്പഷ്ടമായ ദുർമാർഗത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കും.

إِنِّىٓ ءَامَنتُ بِرَبِّكُمْ فَٱسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾

﴾25﴿ 'നിശ്ചയമായും ഞാൻ, നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ എന്നെ [എന്റെ ഉപദേശം] കേട്ടുകൊള്ളുവിൻ!'

﴾22﴿ وَمَالِيَ എനിക്കെന്താണ്, (എനിക്ക് പാടില്ല) لاأَعْبُدُ ഞാൻ ആരാധിക്കുകയില്ലെന്ന്, (ആരാധിക്കാതിരിക്കുവാൻ) الَّذِيفَطَرَنِي എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനെ وَإِلَيْهِ അവനിലേക്കുതന്നെ تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു ﴾23﴿ أَأَتَّخِذُ ഞാൻ സ്വീകരിക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക)യോ مِنْدُونِهِ അവന് പുറമെ آلِهَةً വല്ല ദൈവങ്ങളെയും إِنْيُرِدْنِ എനിക്ക് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ الرَّحْمَٰنُ പരമകാരുണികൻ بِضُرٍّ വല്ല ഉപദ്രവത്തെ (ദോഷത്തെ)യും لاتُغْنِ ഉപകാരപ്പെടുക (പര്യാപ്തമാക്കുക, ധന്യമാക്കുക)യില്ല عَنِّي എനിക്ക്, എന്നെപ്പറ്റി شَفَاعَتُهُمْ അവരുടെ ശുപാർശ شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒട്ടും وَلايُنْقِذُونِ അവർ എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയുമില്ല ﴾24﴿ إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ إِذًا അപ്പോൾ, അങ്ങനെയെങ്കിൽ لَفِي ضَلَالٍ ദുർമാർഗത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കും مُبِينٍ സ്പഷ്ടമായ ﴾25﴿ إِنِّي آمَنْتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു بِرَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ فَاسْمَعُونِ അതുകൊണ്ട് എന്നെ കേൾക്കുവിൻ (അനുസരിക്കുവിൻ, എനിക്ക് സാക്ഷിയാകുവിൻ)

നിഷ്പക്ഷനായ ഒരു ഗുണകാംക്ഷി എന്ന നിലക്ക് ആദ്യം അദ്ദേഹം ദൂതൻമാരെക്കുറിച്ച് അവരെ മനസ്സിലാക്കി. അനന്തരം, അവർ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തൗഹീദ് സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിർവ്വാഹമില്ലെന്നും, അതുകൊണ്ട് താൻ അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനാണെന്നും വ്യക്തമാക്കി. അതുപോലെ അവരും അത് സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, ആ ജനത അതൊന്നും ചെവിക്കൊണ്ടില്ല.

قِيلَ ٱدْخُلِ ٱلْجَنَّةَ ۖ قَالَ يَٰلَيْتَ قَوْمِى يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ (അദ്ദേഹത്തോട്) പറയപ്പെട്ടു: 'നീ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുക, എന്ന്! അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഹാ!എന്റെ ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ നന്നായേനെ,-

بِمَا غَفَرَ لِى رَبِّى وَجَعَلَنِى مِنَ ٱلْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

﴾27﴿ 'എന്റെ റബ്ബ് എനിക്ക് പൊറുത്തു തരുകയും, എന്നെ ആദരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആക്കിത്തരുകയും ചെയ്തതിനെക്കുറിച്ച്'

﴾26﴿ قِيلَ നീ പറയപ്പെട്ടു ادْخُلِ നീ പ്രവേശിക്കുക الْجَنَّةَ സ്വർഗത്തിൽ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു يَالَيْتَ قَوْمِي എന്റെ ജനത ആയിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനേ يَعْلَمُونَ അറിയു(മായിരു)ന്നെങ്കിൽ ﴾27﴿ بِمَا غَفَرَ لِي എനിക്ക് പൊറുത്തു തന്നതിനെപ്പറ്റി رَبِّي എന്റെ റബ്ബ് وَجَعَلَنِي എന്നെ ആക്കുകയും مِنَ الْمُكْرَمِينَ ആദരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ

ആ ജനതയുടെ ഗുണകാംക്ഷിയായിരുന്ന ആ മാന്യന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് ക്വുർആൻ ഒന്നും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. എങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തെയും, ആ ജനതയെയും കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം അവരാൽ കൊല്ലപ്പെടുകയാണുണ്ടായതെന്ന് കരുതുവാൻ ന്യായമുണ്ട്. പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും അങ്ങനെ പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും, മരണപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹുവിങ്കൽ ആദരണീയസ്ഥാനം ലഭിക്കുകയും, അദ്ദേഹം സ്വർഗാവകാശിയായി സ്വാഗതം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തന്റെ ജനത സത്യം സ്വീകരിക്കുകയും, സദുപദേശം ചെവിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇതുപോലെയുള്ള മഹാഭാഗ്യം അവർക്കും കൈവരുമായിരുന്നുവല്ലോ എന്ന് അദ്ദേഹം ആശിച്ചു. അവരാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപങ്ങൾക്ക് പാത്രമാകുകയാണ് ഉണ്ടായത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

ജുസ്ഉ് - 23

۞ وَمَآ أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِۦ مِنۢ بَعْدِهِۦ مِن جُندٍ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا كُنَّا

﴾28﴿ അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയുടെ മേൽ ആകാശത്തുനിന്ന് നാം ഒരു സൈന്യത്തെയും ഇറക്കിയിട്ടില്ല; നാം (അങ്ങ

مُنزِلِينَ ﴿٢٨﴾

നെ) ഇറക്കുന്നവരുമല്ല.

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَٰمِدُونَ ﴿٢٩﴾

《29》 അത് [ആ സംഭവം] ഒരൊറ്റ ഘോരശബ്ദമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ആയിരുന്നില്ല. അപ്പോൾ, അവരതാ (നശിച്ച്) കെട്ടടങ്ങിയവരായിരിക്കുന്നു!

يَٰحَسْرَةً عَلَى ٱلْعِبَادِ ۚ مَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٠﴾

《30》 ഹാ! (ആ) അടിയാൻമാരുടെ മേലുള്ള കഷ്ടമേ! അവരുടെ അടുക്കൽ ഏതൊരു റസൂൽ ചെല്ലുന്നതായാലും അവർ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് പരിഹസിക്കുകയല്ലാതെ ചെയ്തിരുന്നില്ല.

《28》 وَمَا أَنزَلْنَا നാം ഇറക്കിയിട്ടില്ല عَلَىٰ قَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിൽ مِن بَعْدِهِ അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം مِن جُندٍ ഒരു സേനയും, പട്ടാളവും مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്ത് നിന്ന് وَمَا كُنَّا നാം അല്ല, ആയിട്ടുമില്ല مُنزِلِينَ ഇറക്കുന്നവർ 《29》 إِن كَانَتْ അതായിരുന്നില്ല إِلَّا صَيْحَةً ഒരു അട്ടഹാസം (ഘോരശബ്ദം) അല്ലാതെ وَاحِدَةً ഒറ്റ فَإِذَا هُمْ അപ്പോഴതാ അവർ خَامِدُونَ കെട്ടടങ്ങിയ (നശിച്ച) വരായിരിക്കുന്നു 《30》 يَا حَسْرَةً കഷ്ടമേ, സങ്കടമേ عَلَى الْعِبَادِ അടിയാൻമാരുടെ മേലുള്ള مَا يَأْتِيهِم അവർക്ക് വന്നിരുന്നില്ല مِن رَّسُولٍ ഒരു റസൂലും إِلَّا كَانُوا അവരായിരിക്കാതെ بِهِ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി يَسْتَهْزِئُونَ പരിഹസിക്കുക.

ദൂതൻമാരെ ധിക്കരിക്കുകയും, ഉപദേഷ്ടാവിനെ അക്രമിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി ആ ജനതയെ അല്ലാഹു വമ്പിച്ച ശിക്ഷമൂലം നശിപ്പിച്ചു. അതിനായി ആകാശത്ത്നിന്ന് ഒരു പട്ടാളത്തെ അയക്കുകയുണ്ടായില്ല. അതിന്റെ ആവശ്യവുമില്ല. അങ്ങനെ അല്ലാഹുവിന്ന് പതിവുമില്ല. ഒരൊറ്റ ഘോരശബ്ദം മാത്രം ഉണ്ടായി. അതോടെ ജനതയുടെ കഥ കഴിഞ്ഞു! ഇത്രയും വമ്പിച്ച ശിക്ഷ അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നത് ദൈവദൂതൻമാരെയും, ദിവ്യദൗത്യത്തെയും പരിഹസിക്കൽ അവർ ഒരു പതിവാക്കിത്തീർത്തതുകൊണ്ടായിരുന്നു.

أَلَمْ يَرَوْا۟ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ ٱلْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾

《31》 അവരുടെ മുമ്പ് (പല) തലമുറകളിൽ നിന്നും എത്രയോ നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു- അവർ (ആരും) ഇവരിലേക്ക് മടങ്ങിവരുന്നില്ല- എന്ന് അവർക്ക് കണ്ടുകൂടേ?!

وَإِن كُلٌّ لَّمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾

﴾32﴿ എല്ലാവരും- മുഴുവനും തന്നെ- നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നവരല്ലാതെ ഇല്ല.

﴾31﴿ أَلَمْ يَرَوْا അവർക്ക് കണ്ടുകൂടേ كَمْ أَهْلَكْنَا നാം എത്ര (എത്രയോ) നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് قَبْلَهُم അവരുടെ മുമ്പ് مِنَ الْقُرُونِ തലമുറകളിൽനിന്ന് أَنَّهُمْ അവർ ആണെന്ന് إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക് لَا يَرْجِعُونَ മടങ്ങിവരുന്നില്ല. ﴾32﴿ وَإِن كُلٌّ എല്ലാവരുമില്ല لَمَّا جَمِيعٌ മുഴുവനും അല്ലാതെ (ഇല്ല) لَدَيْنَا നമ്മുടെ അടുക്കൽ مُحْضَرُونَ ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നവർ

മുമ്പ് നശിച്ചുപോയവരാരെങ്കിലും മടങ്ങിവന്നു മരണശേഷം യാതൊന്നും സംഭവിക്കാനില്ലെന്ന് ഇവർക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ഇവർക്ക് മരണാനന്തര കാര്യങ്ങളെ നിഷേധിക്കാമായിരുന്നു. പക്ഷേ, ആരും മടങ്ങി വരുന്നില്ല, വരുകയുമില്ല. ഒന്നടങ്കം അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുകയും, ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ആരും ഒഴിവില്ല. ഒരു കവി പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്:-

وَلَوْ انَّا اذَا مِتْنَا تُرِكْنَا لَكَانَ الْمَوْتُ رَاحَةَ كُلِّ حَيّ
وَلَكِنَّا اذَامِتْنَا بُعِثْنَا وَنُسْأَلُ بَعْدَهُ عن كُلِّ شَيء

(നാം മരണപ്പെട്ടാൽ നമ്മെ അതോടെ വിട്ടുകളയുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, മരണം ഓരോ ജീവിക്കും ആശ്വാസമാകുമായിരുന്നു! പക്ഷേ, മരിച്ചാൽ നാം എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുകയും, എന്നിട്ട് എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും ചോദ്യംചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുമല്ലോ!)

വിഭാഗം - 3

وَءَايَةٌ لَّهُمُ ٱلْأَرْضُ ٱلْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَٰهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾

﴾33﴿ അവർക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്, നിർജ്ജീവമായ ഭൂമി, -നാമതിനെ ജീവിപ്പിക്കുകയും, അതിൽനിന്ന് ധാന്യം ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു, എന്നിട്ട് അതിൽ നിന്ന് അവർ തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّٰتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَٰبٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ ٱلْعُيُونِ ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ അതിൽ, ഈത്തപ്പനയുടെയും, മുന്തിരികളുടെയും തോട്ടങ്ങൾ നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നീരുറവകളെയും നാമതിൽ തുറന്നുവിട്ടു;-

لِيَأْكُلُوا۟ مِن ثَمَرِهِۦ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ ۖ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾

《35》 അതിന്റെ ഫലങ്ങളിൽ നിന്നും, തങ്ങളുടെ കൈകൾ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കിയതിൽ നിന്നും അവർക്ക് തിന്നുവാൻ വേണ്ടി(യാണ് അതെല്ലാം), അപ്പോൾ, അവർക്ക് നന്ദി കാണിച്ചുകൂടേ?!

سُبْحَـٰنَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلْأَزْوَٰجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنۢبِتُ ٱلْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

《36》 എല്ലാ ഇണവർഗങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവൻ മഹാ പരിശുദ്ധനത്രെ! (അതെ) ഭൂമി ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതിൽനിന്നും, അവരുടെ ദേഹങ്ങളിൽനിന്നും, അവർക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവയിൽനിന്നും (ഇണകളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ.)

《33》 وَآيَةٌ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ് لَهُمُ അവർക്ക് الأَرْضُ الْمَيْتَةُ ചത്ത (നിർജ്ജീവമായ) ഭൂമി أَحْيَيْنَاهَا നാമതിനെ ജീവിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا അതിൽനിന്ന് പുറത്ത് വരുത്തുക (ഉല്പാദിപ്പിക്കുക)യും ചെയ്തു حَبًّا ധാന്യം فَمِنْهُ എന്നിട്ടതിൽ നിന്ന് يَأْكُلُونَ അവർ തിന്നുന്നു, ഭക്ഷിക്കുന്നു 《34》 وَجَعَلْنَا فِيهَا അതിൽ നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു جَنَّاتٍ തോട്ടങ്ങൾ مِنْ نَخِيلٍ ഈത്തപ്പനയാൽ, (ഈത്തപ്പനയുടെ) وَأَعْنَابٍ മുന്തിരികളാലും وَفَجَّرْنَا നാം തുറന്നുവിടുക (പിളർത്തിയുണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു فِيهَا അതിൽ مِنَ الْعُيُونِ നീരുറവകളിൽ നിന്നും 《35》 لِيَأْكُلُوا അവർക്ക് തിന്നുവാൻ مِنْ ثَمَرِهِ അതിന്റെ ഫലത്തിൽനിന്ന് وَمَا യാതൊന്നിൽ നിന്നും عَمِلَتْهُ അത് പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കി أَيْدِيهِمْ അവരുടെ കൈകൾ أَفَلَا يَشْكُرُونَ അപ്പോൾ അവർ നന്ദി കാണിക്കുന്നില്ലേ, കാണിച്ചുകൂടേ 《36》 سُبْحَانَ الَّذِي യാതൊരുവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ خَلَقَ الأَزْوَاجَ ഇണകളെ സൃഷ്ടിച്ച كُلَّهَا അവയെല്ലാറ്റിനെയും مِمَّا تُنْبِتُ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നവയിൽ നിന്ന് الأَرْضُ ഭൂമി وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ അവരുടെ ദേഹങ്ങളിൽ നിന്നും وَمِمَّا യാതൊന്നിൽ നിന്നും لَا يَعْلَمُونَ അവർ അറിയാത്ത

അറേബ്യയിലെ പ്രധാന ഉൽപന്നവും, അറബികൾക്ക് കൂടുതൽ പരിചിതവുമാണ് ഈന്തത്തോട്ടങ്ങളും, മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും. അതുകൊണ്ടാണ് അവയെ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. എല്ലാതരം കൃഷിവിഭവങ്ങളും 'കൈകൾ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കിയതി'ൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവ മനുഷ്യന്റെ പ്രയത്നഫലങ്ങളാണെങ്കിലും, അവ മുളക്കുന്നതും, വളരുന്നതും, വിളയുന്നതുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഓരോന്നിലും മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. *(*)*

(*) 35-ാം ആയത്തിൽ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ (അതിന്റെ ഫലങ്ങളിൽനിന്ന് അവർക്ക് ▸▸

സസ്യങ്ങൾ, വൃക്ഷങ്ങൾ, കായ്കനികൾ, ജീവജന്തുക്കൾ തുടങ്ങിയ എല്ലാ വർഗത്തിലും- മനുഷ്യരിൽതന്നെ വിവിധ വിഭാഗങ്ങളും, തരങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഓരോന്നിലും ഏതെല്ലാം ഇനങ്ങളാണുള്ളതെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ പോലും മനുഷ്യന് സാധ്യമല്ല. മനുഷ്യന്റെ അറിവിലും ശ്രദ്ധയിലും പെടാത്ത വസ്തുക്കളും, അവയിലെ തരാതരങ്ങളും ഇതിനുപുറമെയും. ഇതെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി നിലനിറുത്തിപ്പോരുന്ന സ്രഷ്ടാവ് അതിമഹാൻ തന്നെ! ഈ കണക്കറ്റ വിഭവങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന മനുഷ്യൻ അവന്റെ പരിശുദ്ധിയെ വാഴ്ത്തുവാനും, മഹത്വത്തെ കീർത്തനം ചെയ്യാനും ബാധ്യസ്ഥനല്ലേ?! നിശ്ചയമായും അതെ.

وَءَايَةٌ لَّهُمُ ٱلَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ ٱلنَّهَارَ فَإِذَا هُم مُّظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾

﴾37﴿ അവർക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ് രാത്രിയും;- നാം അതിൽനിന്ന് പകലിനെ ഉരിച്ചെടുക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവരതാ, ഇരുട്ടിൽപെട്ടവരാകുന്നു!

وَٱلشَّمْسُ تَجْرِى لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ ٱلْعَزِيزِ ٱلْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾

﴾38﴿ സൂര്യൻ അതിന്റേതായ ഒരു താവളത്തിലേക്ക് (അഥവാ നിശ്ചിത അതിർത്തിയിലേക്ക്) ചലിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. അത്, സർവ്വജ്ഞനായ പ്രതാപശാലിയായുള്ളവൻ (വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു) കണക്കാക്കിയതാണ്.

وَٱلْقَمَرَ قَدَّرْنَٰهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَٱلْعُرْجُونِ ٱلْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾

﴾39﴿ ചന്ദ്രനും തന്നെ, നാം ചില ഭവനങ്ങൾ അതിന് കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അത് (ഈത്തപ്പ നയുടെ) പഴക്കം ചെന്ന കുലത്തണ്ടുപോലെ ആയിത്തീരുന്നു.

لَا ٱلشَّمْسُ يَنۢبَغِى لَهَآ أَن تُدْرِكَ

﴾40﴿ സൂര്യനാകട്ടെ, അതിന് ചന്ദ്രനെ പ്രാപിക്കുവാൻ പറ്റുകയില്ല; രാത്രി പകലിനെ മുൻകടക്കുന്നതുമ

*◀◀ തിന്നുവാൻവേണ്ടി എന്നതിനോട് ചേർത്തു (**عطف**) കൊണ്ടാണ് وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ (തങ്ങളുടെ കൈകൾ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കിയതിൽ നിന്നും എന്ന് വാക്ക് നിലകൊള്ളുന്നത് എന്ന അഭിപ്രായമനുസരിച്ചത്രെ മുകളിൽ വായിച്ച അതിന്റെ പരിഭാഷയും വ്യാഖ്യാനവും. രണ്ടാമത്തെ വാക്ക് (وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ) ഒന്നാമത്തേതിനോട് ചേർന്ന് നിൽക്കുന്നതല്ലെന്ന് അതിലെ مَا എന്ന പദം 'ഇല്ല' എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള നിഷേധത്തിന്റെ അവ്യയമാണെന്നും വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ, അതിന് ഇങ്ങനെ അർത്ഥമായിരിക്കും: 'അതിനെ അവരുടെ കൈകൾ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടുമില്ല.' അതായത് അവർക്ക് തിന്നുവാനുള്ള ആ ഫലങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയത് അല്ലാഹു മാത്രമാണ് - അവരുടെ പ്രവൃത്തികൊണ്ടല്ല അതുണ്ടായത്- എന്ന് സാരം- മുഹമ്മദ് അമാനി.*

ٱلْقَمَرَ وَلَا ٱلَّيْلُ سَابِقُ ٱلنَّهَارِ ۚ وَكُلٌّ فِى فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

ല്ല, എല്ലാവരും [ഓരോ ഗ്രഹവും] ഓരോ സഞ്ചാരമണ്ഡലത്തിൽ നീന്തി (സഞ്ചരിച്ചു)കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

《37》 وَ آيَةٌ لَهُمُ അവർക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ് اللَّيْلُ രാത്രി نَسْلَخُ مِنْهُ അതിൽനിന്ന് നാം ഉരിച്ചെടുക്കുന്നു, വേർപ്പെടുത്തുന്നു النَّهَارَ പകലിനെ فَإِذَاهُمْ അപ്പോഴവർ مُظْلِمُونَ ഇരുളടഞ്ഞവരാകുന്നു. 《38》 وَ الشَّمْسُ സൂര്യനും تَجْرِي നടക്കുന്നു, സഞ്ചരിക്കുന്നു لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا അതിന്റെ ഒരു താവളത്തിലേക്ക് ذَٰلِكَ അത് تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ പ്രതാപശാലിയുടെ കണക്കാക്കൽ (വ്യവസ്ഥ) ആകുന്നു الْعَلِيمِ സർവ്വജ്ഞനായ 《39》 وَ الْقَمَرَ ചന്ദ്രനെയും, ചന്ദ്രനും قَدَّرْنَاهُ അതിനെ (അതിന്) നാം കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു مَنَازِلَ ചില ഭവനങ്ങൾ, പതനസ്ഥാനങ്ങൾ حَتَّىٰ عَادَ അങ്ങനെ അത് മടങ്ങിവരും (പരിണമിക്കും), ആയിത്തീരുവോളം كَالْعُرْجُونِ (ഈന്തപ്പനയുടെ) കുലത്തണ്ട് (കുലച്ചിൽ) പോലെ الْقَدِيمِ പഴകിയ 《40》 لَا الشَّمْسُ സൂര്യനില്ല يَنْبَغِي لَهَا അതിന് യോജിക്കുക, പറ്റുക(യില്ല) أَنْ تُدْرِكَ അത് പ്രാപിക്കൽ, കണ്ടുമുട്ടൽ الْقَمَرَ ചന്ദ്രനെ وَلَا اللَّيْلُ രാത്രിയുമല്ല سَابِقُ النَّهَارِ പകലിനെ മുൻകടക്കുന്നത് وَ كُلٌّ എല്ലാം, എല്ലാവരും فِي فَلَكٍ ഓരോ സഞ്ചാരമണ്ഡല (പഥ)ത്തിൽ يَسْبَحُونَ നീന്തുന്നു

ഭൂവിഭവങ്ങളിലടങ്ങിയ ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞശേഷം, ആകാശത്തിൽ കാണാവുന്ന ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്:

1) ഭൂഗോളത്തിന്റെ അർദ്ധഭാഗങ്ങളിലായി രാപ്പകലുകൾ ഒന്നൊന്നിനെ അനുഗമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏതൊരു സ്ഥലത്തുനിന്ന് പകൽവെളിച്ചത്തെ അല്ലാഹു നീക്കി എടുക്കുന്നുവോ അവിടെ ഇരുട്ടുമൂടി രാത്രിയായിത്തീരുന്നു. ഇതിനെ ആട് മുതലായ ജന്തുക്കളുടെ തോലുരിച്ച് വേർപെടുത്തുന്നതിനോട് ഉപമിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

2) സൂര്യൻ ചില നിശ്ചിതമാർഗങ്ങളിൽകൂടി ഒരു നിശ്ചിത അതിർത്തിവരെ സദാ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദിവസക്കണക്കിലും, മാസക്കണക്കിലും, കൊല്ലക്കണക്കിലും അതിന്റെ സഞ്ചാരത്തിന് കൃത്യമായ ലക്ഷ്യവും മാർഗവുമുണ്ട്. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ള ആ കണക്കും, ചിട്ടയും തെറ്റാതെ അത് സഞ്ചരിച്ചുവരുന്നു. നമ്മുടെ കാഴ്ചയുടെയും, അനുഭവത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഇപ്പറഞ്ഞത്. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നോക്കിയാലും ഇപ്പറഞ്ഞത് ശരിതന്നെ. ഭൂമിയെ അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ സൂര്യൻ ഒരേ കേന്ദ്രത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുകയാണെങ്കിലും, സൗരയൂഥം ഒന്നാകെ മറ്റൊരു കേന്ദ്രത്തെ ലക്ഷ്യംവെച്ച്- മറ്റനേകം നക്ഷത്രവ്യൂഹങ്ങളെപ്പോലെ- കറങ്ങുന്നുവെന്നാണ് ഗോളശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തം.

3) ചന്ദ്രനുമുണ്ട് അതിന്റേതായ സഞ്ചാര മാർഗവും, യാത്രാ പരിപാടിയും. ഓരോ ദിവസവും ചന്ദ്രമുഖം വികസിച്ചോ, സങ്കോചിച്ചോ, കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചന്ദ്രമാസാരംഭത്തിൽ ഒന്നാമത്തെ ദിവസം കേവലം ഒരു നേരിയ അർദ്ധവളയംപോലെ അത് വാനത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. ക്രമേണ വികസിച്ചു ഒരു പൂർണവൃത്തമായിത്തീരുന്നു.

വീണ്ടും പഴയസ്ഥിതിയിലേക്ക് തന്നെ മടങ്ങി അവസാനം ഈന്തപ്പനയുടെ ഉണങ്ങി പ്പഴകിയ കുലത്തണ്ടുപോലെ നേര്‍ത്ത ഒരു വളയമായിത്തീരുന്നു.

4) എന്തെങ്കിലും ക്രമക്കേടോ, പാകപ്പിഴവോ ബാധിച്ച് സൂര്യചന്ദ്രന്‍മാര്‍ തമ്മില്‍ കൂട്ടി മുട്ടുകയോ, രാത്രി പകലിനെ കവച്ചുവെക്കുകയോ ഒന്നും തന്നെ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഓരോന്നും അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച വ്യവസ്ഥപ്രകാരം ഒട്ടും കൃത്യദോഷം ബാധിക്കാതെ അതതിന്റെ പരിധിയില്‍ നീന്തിക്കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടി വൈഭവത്തിനും, ശക്തി മഹാത്മ്യത്തിനും ഇവ ഓരോന്നിലും ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്. *(*)*

وَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ (എല്ലാവരും ഓരോ സഞ്ചാര മണ്ഡലത്തില്‍ നീന്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു) എന്ന വാക്യത്തിലും ക്രിയ (يَسْبَحُونَ) ബഹുവചന രൂപത്തിലും, ബുദ്ധി ജീവികളില്‍ മാത്രം ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ള രൂപത്തിലുമാണുള്ളത്. സാധാരണ നിലക്ക് ഇതിന്റെ കര്‍ത്താവ് രണ്ടിലധികം വസ്തുക്കള്‍ അടങ്ങിയതും, അവ ബുദ്ധിജീവികളുമായിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. അപ്പോള്‍, സൂര്യനും ചന്ദ്രനും മാത്രമല്ല, ഭൂമിയും, രാവും, പകലും എല്ലാം തന്നെ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, ഇവ ഓരോന്നും ബുദ്ധി വര്‍ഗത്തെപ്പോലെ അതതിന്റെ ചലനങ്ങള്‍ നിര്‍വ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും അതില്‍ സൂചന കാണാം. കൂടാതെ, 'ചലിക്കുന്നു'വെന്നോ മറ്റോ പറയാതെ 'നീന്തുന്നു'വെന്ന് പ്രയോഗിച്ചതും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു.

وَءَايَةٌ لَّهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي ٱلْفُلْكِ ٱلْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾

﴾41﴿ തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ (സാധനം) നിറക്കപ്പെട്ട കപ്പലില്‍ നാം വഹിച്ചുകൊണ്ട് പോകുന്നതും അവര്‍ക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്.

وَخَلَقْنَا لَهُم مِّن مِّثْلِهِۦ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾

﴾42﴿ അതുപോലെയുള്ള വസ്തുക്കളില്‍നിന്ന് അവര്‍ക്ക് സവാരി ചെയ്യാവുന്ന (പല)തിനെയും അവര്‍ക്ക് നാം സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

وَإِن نَّشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَذُونَ ﴿٤٣﴾

﴾43﴿ നാം ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കില്‍, അവരെ (സമുദ്രത്തില്‍) നാം മുക്കിക്കളഞ്ഞേക്കും; അപ്പോള്‍ അവര്‍ക്ക് (നിലവിളികേട്ട്) സഹായിക്കുന്ന ഒരാളും ഉണ്ടാവുകയില്ല; അവര്‍ രക്ഷപ്പെടുത്തപ്പെടുകയുമില്ല;-

---

(*) കൂടുതല്‍ വിവരം അല്‍കഹ്ഫ്; 109 ന്റെയും, അന്‍ബിയാഉ്; 33 ന്റെയും വിവരണത്തില്‍ നോക്കുക.

إِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَـٰعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾

《44》 പക്ഷേ, നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്ന് കാരുണ്യമായിട്ടും, ഒരു (നിശ്ചിത) സമയംവരേക്കുള്ള ജീവിതസുഖമായിട്ടുമത്രെ (നാമവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നത്).

《41》 وَآيَةٌ لَّهُمْ അവർക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ് أَنَّا حَمَلْنَا നാം വഹിക്കുന്നത് ذُرِّيَّتَهُمْ അവരുടെ സന്താനങ്ങളെ فِي الْفُلْكِ കപ്പലിൽ الْمَشْحُونِ സാധനസാമഗ്രികൾ നിറക്കപ്പെട്ട 《42》 وَخَلَقْنَا لَهُمْ അവർക്ക് നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു مِّن مِّثْلِهِ അതുപോലെയുള്ളതിൽനിന്ന് مَا يَرْكَبُونَ അവർ സവാരിചെയ്യുന്നത്, വാഹനമേറാവുന്നത് 《43》 وَإِن نَّشَأْ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം نُغْرِقْهُمْ നാമവരെ മുക്കുന്നതാണ് فَلَا صَرِيخَ അപ്പോൾ (നിലവിളിക്കുത്തരം നൽകി) സഹായിക്കുന്നവനില്ല لَهُمْ അവർക്ക് وَلَا هُمْ അവരില്ലതാനും يُنقَذُونَ രക്ഷപ്പെടുത്തപ്പെടും 《44》 إِلَّا رَحْمَةً പക്ഷേ, കാരുണ്യമായിട്ട്, കാരുണ്യമല്ലാതെ مِّنَّا നമ്മിൽനിന്നുള്ള وَمَتَاعًا (ജീവിത) സുഖവും, ഉപയോഗവും إِلَىٰ حِينٍ ഒരുകാലം (സമയം) വരെ

ക്വുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് സമുദ്രത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുവാൻ പായക്കപ്പലുകളും, കരയിൽ സഞ്ചരിക്കുവാൻ ഒട്ടകം, കുതിര മുതലായവയുമായിരുന്നു പ്രധാന വാഹനങ്ങൾ. ഇന്നാകട്ടെ, ഏറ്റവും പരിഷ്കൃത രീതിയിലുള്ള യാന്ത്രിക വാഹനങ്ങളാണ് മനുഷ്യൻ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഇന്ന് അവന്റെ യാത്രാമണ്ഡലം, കരയും കടലും മാത്രമല്ല, വായുവും, ഉപരിയാകാശവും കൂടിയാണ്. ഇന്നത്തെ വാഹനങ്ങൾ മനുഷ്യ കരങ്ങളാൽ നിർമിക്കപ്പെട്ടവയുമാണ്. പക്ഷേ, ഇതുകൊണ്ടൊന്നും മനുഷ്യന് അഹങ്കരിച്ചുകൂടാ. അവ കണ്ടുപിടിക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധി, നിർമിക്കുവാനുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ, ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം അല്ലാഹു നൽകിയതും, അവൻ സജ്ജമാക്കികൊടുത്തതും മാത്രമാണ്. അതെ, وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ - الصافات (നിങ്ങളെയും, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിനെയും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചതാണ്.)

വാഹനങ്ങൾ സുഖകരവും, സുരക്ഷിതവും ആയിരിക്കേണ്ടതിനും, യാത്രാപരിപാടിയിൽ വിഘ്നം നേരിടാതിരിക്കേണ്ടതിനും കാലേക്കൂട്ടിതന്നെ വിവിധ മുൻകരുതലുകൾ എടുക്കപ്പെടുന്നു. പ്രതിവിധികൾ പലതും ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. എന്നിട്ടും അവിചാരിതവും, അപ്രതീക്ഷിതവുമായ അത്യാഹിതങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിർമാണത്തിന്റെ വൈദഗ്ധ്യമോ, നിയന്ത്രണത്തിന്റെ സാമർത്ഥ്യമോ ഒന്നും തന്നെ അവിടെ ഉപകരിക്കുന്നില്ല. പുറമെനിന്നുള്ള സഹായവും ലഭ്യമാകുന്നില്ല. സംഭവിക്കുന്നത് അനുഭവിക്കുവാനേ മനുഷ്യന് കഴിയുന്നുള്ളു. ഇതെല്ലാം കേവലം സങ്കൽപമല്ല, നമ്മുടെ അനുഭവങ്ങളാണ്. കടലിലോ, കരയിലോ, വായുവിലോ, ശൂന്യാകാശത്തിലോ എന്ന വ്യത്യാസംകൂടാതെ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചപ്രകാരം എല്ലാം സംഭവിക്കുന്നുവെന്ന് മാത്രം. അപ്പോൾ, ഇങ്ങനെയുള്ള ആപൽസന്ധികളിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷപ്പെടുകയെന്നത് മനുഷ്യന്റെ കഴിവിനെയല്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തെയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നത് എന്ന് വ്യക്തമത്രെ.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّقُوا۟ مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾

﴿45﴾ 'നിങ്ങളുടെ മുമ്പിലുള്ളതും, നിങ്ങളുടെ പിമ്പിലുള്ളതും നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കണം, നിങ്ങൾ കരുണ ചെയ്യപ്പെട്ടേക്കാം,' എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ (അവർ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നു)!

وَمَا تَأْتِيهِم مِّنْ ءَايَةٍ مِّنْ ءَايَٰتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا۟ عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾

﴿46﴾ അവർക്ക് തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ട ഏതൊരു ദൃഷ്ടാന്തവും വരുന്നില്ല, അവരതിൽനിന്ന് തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരായിട്ടല്ലാതെ.

﴿45﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ اتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ എന്ന് مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിലുള്ളത് وَمَا خَلْفَكُمْ നിങ്ങളുടെ പിമ്പിലുള്ളതും لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻ تُرْحَمُونَ നിങ്ങൾ കരുണ ചെയ്യപ്പെടും ﴿46﴾ وَمَا تَأْتِيهِم അവർക്ക് വരുകയില്ല مِنْ آيَةٍ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും مِنْ آيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ട رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ إِلَّا كَانُوا അവരാകാതെ عَنْهَا അതിൽനിന്ന് مُعْرِضِينَ തിരിഞ്ഞുപോകുന്ന (അവഗണിക്കുന്ന)വർ

'മുമ്പിലുള്ളത്' എന്ന് പറഞ്ഞത്, മുൻസമുദായങ്ങൾക്ക് ബാധിച്ചതുപോലെയുള്ള ഐഹികശിക്ഷകളും, 'പിമ്പിലുള്ളത്' എന്ന് പറഞ്ഞത് വരാനിരിക്കുന്ന പരലോകശിക്ഷയുമാകുന്നു.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنفِقُوا۟ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ

﴿47﴾ 'നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ ചിലവഴിക്കുവിൻ' എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ,-

قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَنُطْعِمُ مَن لَّوْ يَشَآءُ ٱللَّهُ أَطْعَمَهُۥٓ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾

(ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരോട് പറയും: അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ ഭക്ഷണം കൊടുക്കുമായിരുന്നവർക്ക് ഞങ്ങൾ ഭക്ഷണം കൊടുക്കുകയോ?! നിങ്ങൾ സ്പഷ്ടമായ വഴിപിഴവിലല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.'

﴿47﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ أَنْفِقُوا നിങ്ങൾ ചിലവഴിക്കുവിൻ എന്ന്

الَّذِينَ كَفَرُوا । പറയും قَالَ അല്ലാഹു اللَّهُ നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയതിൽ നിന്ന് مِمَّا رَزَقَكُمُ അവിശ്വസിച്ചവർ । لِلَّذِينَ آمَنُوا । വിശ്വസിച്ചവരോട് أَنُطْعِمُ ഞങ്ങൾ ഭക്ഷണം നൽകുകയോ مَنْ ഒരുവർക്ക്, ഒരുവന് لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ أَطْعَمَهُ അവന്ന് അവൻ ഭക്ഷണം നൽകുമായിരുന്നു إِنْ أَنْتُمْ നിങ്ങളല്ല إِلَّا فِي ضَلَالٍ വഴിപിഴവിലല്ലാതെ مُبِينٍ സ്പഷ്ടമായ

ധനികൻമാരായ പലരിലും ഇന്നും കാണപ്പെടാറുള്ള ഒരു മനോഭാവമാണിത്: സാധുക്കളും, പാവങ്ങളുമായ ആളുകൾക്ക് സുഖവും സമ്പത്തും കൊടുക്കുവാൻ ആല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കാത്തതുകൊണ്ട് അവർക്കത് ലഭിക്കാത്തതാണ്. ആ സ്ഥിതിക്ക് അവർക്ക് ഞങ്ങളെന്തിന് സഹായം നൽകണം?! അവർക്ക് വേണമെങ്കിൽ അല്ലാഹു കൊടുത്തുകൊള്ളുമല്ലോ. ഇതാണവരുടെ നില. സാധുക്കളെ സഹായിക്കുവാനും, സൽകാര്യങ്ങളിൽ ചിലവഴിക്കുവാനും ഉപദേശിക്കുന്നവരോട് ഇത് തുറന്ന് പറയുവാനും, അവരെ പരിഹസിക്കുവാനും ധൈര്യപ്പെടുന്നവരും ഇല്ലാതില്ല. ധനം ഒരു പരീക്ഷണം മാത്രമാണ്. അത് ആർക്കും സ്ഥിരാവകാശമല്ല; അല്ലാഹു തൽക്കാലം അവരുടെ കൈവശം കൊടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നേയുള്ളൂ എന്നൊന്നും അവർ ഓർക്കുന്നില്ല. ഈ മനോഭാവവും, ഈ ന്യായവാദവും അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് യോജിച്ചതല്ലെന്നും, ഇത് അവിശ്വാസികളുടെ സ്വഭാവമാണെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾

﴾48﴿ അവർ പറയുന്നു: ‘എപ്പോഴാണ് ഈ വാഗ്ദാനം (സംഭവിക്കുക)- നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ?!’

مَا يَنظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾

﴾49﴿ ഒരൊറ്റ ഘോരശബ്ദത്തെ അല്ലാതെ അവർ നോക്കി (ക്കാത്തു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നില്ല: അവർ (തർക്കിച്ച്) വഴക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കെ അതവരെ പിടികൂടുന്നതാണ്.

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾

﴾50﴿ അപ്പോൾ, വല്ല വസ്വിയ്യത്തും ചെയ്യാൻ അവർക്ക് സാദ്ധ്യമാകുകയില്ല; അവരുടെ സ്വന്തക്കാരിലേക്ക് അവർ മടങ്ങിച്ചെല്ലുകയുമില്ല.

﴾48﴿ وَيَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു مَتَى എപ്പോഴാണ് هَذَا الْوَعْدُ ഈ വാഗ്ദാനം, വാഗ്ദത്തം إِنْ كُنْتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ صَادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവർ ﴾49﴿ مَا يَنْظُرُونَ അവർ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നില്ല إِلَّا صَيْحَةً ഒരു ഘോരശബ്ദം (അട്ടഹാസം) അല്ലാതെ وَاحِدَةً ഒരേ, ഒന്ന് تَأْخُذُهُمْ അതവരെ പിടികൂടും وَهُمْ അവരായിരിക്കെ يَخِصِّمُونَ തർക്കിക്കുക, വഴക്കടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക ﴾50﴿ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ അപ്പോഴവർക്ക് സാധിക്കയില്ല

تَوْصِيَةً വല്ല വസ്വിയ്യത്തിനും وَلَآ إِلَىٰٓ أَهْلِهِمْ അവരുടെ സ്വന്തക്കാരിലേക്ക് (കുടുംബത്തി ലേക്ക്) ഇല്ലതാനും يَرْجِعُونَ അവർ മടങ്ങിച്ചെല്ലും

'വാഗ്ദാനം' (الْوَعْد) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ലോകാവസാന സമയമാകുന്നു. മുശ്‌രിക്കുകൾ അന്ത്യനാളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അതെപ്പോഴാണുണ്ടാകുക എന്ന് അവർ പരിഹാസപൂർവ്വം ചോദിക്കുന്നത്. അത് സംഭവിക്കുന്ന സമയത്തെക്കുറിച്ചല്ല അവർ അന്വേഷിക്കേണ്ടത്; അത് ആർക്കും അറിയുകയില്ല; അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ അറിയൂ; പക്ഷേ, അത് സംഭവിക്കുന്നത് വളരെ പെട്ടെന്നായിരിക്കും; അവർ അന്യോന്യം തർക്കിച്ചും വഴക്കടിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ- ഒരു മുന്നറിയിപ്പും കൂടാതെ- വമ്പിച്ച ഒരു ഘോരശബ്ദം ഉണ്ടായേക്കും. അത്ര മാത്രം! എല്ലാവരും അതോടെ നാശമടയും. അത് വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ, സാധാരണപോലെ വല്ല വസ്വിയ്യത്തും ചെയ്യാനോ, കുടുംബത്തിലേക്ക് പോയിച്ചേരുവാനോ ഒന്നുംതന്നെ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. എന്നൊക്കെയാണ് മറുപടിയുടെ സാരം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَمَآ أَمْرُ ٱلسَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ ٱلْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ [النحل]

(അന്ത്യസമയത്തിന്റെ കാര്യം കണ്ണിമവെട്ടുന്നതുപോലെയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. അഥവാ അത് അതിനെക്കാൾ സമീപത്തിലായിരിക്കും. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണ്. (സൂ: നഹ്ൽ : 77)

ഒരു ഘോരശബ്ദം (صَيْحَةً) എന്ന് പറഞ്ഞത്, ഈ ലോകം അവസാനിക്കുകയും, എല്ലാവരും നാശമടയുകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒന്നാമത്തെ കാഹളമൂത്തിനെ ഉദ്ദേശി ച്ചാകുന്നു. പിന്നീട് പുനരുത്ഥാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള രണ്ടാമതൊരു ഊത്തും ഉണ്ടാകു ന്നതാണ്. ഇതിനെക്കുറിച്ചാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ 'കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടു' മെന്നും, 53-ാം വചനത്തിൻ 'ഒരു ഘോരശബ്ദം' എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

വിഭാഗം - 4

﴿51﴾ കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടും. അപ്പോഴേക്കും അവരതാ 'ക്വബ്റു' കളിൽനിന്ന് തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് ബദ്ധപ്പെട്ടുവരുന്നതാണ്!

وَنُفِخَ فِى ٱلصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ ٱلْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ ﴿٥١﴾

﴿52﴾ അവർ പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ നാശമേ! ആരാണ് ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നി ടത്തുനിന്ന് ഞങ്ങളെ (ഉയിർത്ത്) എഴു ന്നേൽപിച്ചത്?!

قَالُوا۟ يَـٰوَيْلَنَا مَنۢ بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا ۜ

ഇത് പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ നമ്മോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്കയും, 'മുർസലു'കൾ സത്യം പറയുകയും

هَـٰذَا مَا وَعَدَ ٱلرَّحْمَـٰنُ وَصَدَقَ ٱلْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾

ചെയ്തിട്ടുള്ളതാകുന്നു.'

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾

《53》 അത് ഒരേ ഒരു ഘോര ശബ്ദം അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ആയിരിക്കയില്ല. അപ്പോഴേക്കും അവരതാ, മുഴുവൻ നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഹാജരാക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കും.

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

《54》 അന്ന് ഒരാളോടുംതന്നെ ഒട്ടും അനീതി ചെയ്യപ്പെടുന്നതല്ല; നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനല്ലാതെ, നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയുമില്ല.

《51》 وَنُفِخَ ഊതപ്പെടും فِي الصُّورِ കൊമ്പിൽ, കാഹളത്തിൽ فَإِذَاهُم അപ്പോൾ അവരതാ مِنَ الْأَجْدَاثِ ഖബ്റ് (ശവക്കുഴി, ശ്മശാനം) കളിൽ നിന്ന് إِلَىٰ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് يَنسِلُونَ ബദ്ധപ്പെട്ടുവരുന്നു 《52》 قَالُوا അവർ പറയും يَاوَيْلَنَا ഞങ്ങളുടെ നാശമേ, കഷ്ടമേ مَنْ بَعَثَنَا ഞങ്ങളെ എഴുന്നേൽപിച്ചതാരാണ് مِن مَّرْقَدِنَا ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നിടത്തുനിന്ന് هَٰذَا ഇത് مَا وَعَدَ വാഗ്ദാനം ചെയ്തതാണ് الرَّحْمَٰنُ പരമകാരുണികൻ وَصَدَقَ സത്യം പറയുകയും ചെയ്തു الْمُرْسَلُونَ മുർസലുകൾ 《53》 إِن كَانَتْ അതായിരിക്കയില്ല إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً ഒരേ ഒരു ഘോരശബ്ദമല്ലാതെ فَإِذَاهُمْ അപ്പോൾ അവരതാ جَمِيعٌ മുഴുവനും لَّدَيْنَا നമ്മുടെ അടുക്കൽ مُحْضَرُونَ ഹാജരാക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കും 《54》 فَالْيَوْمَ അന്ന്, ആ ദിവസം لَا تُظْلَمُ അനീതി (അക്രമം) ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല نَفْسٌ ഒരു ദേഹവും, ഒരാളോടും شَيْئًا ഒട്ടും, യാതൊന്നും وَلَا تُجْزَوْنَ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയുമില്ല إِلَّا مَا യാതൊന്നിന്നല്ലാതെ كُنتُمْ تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതായ

ഒന്നാമത്തെ കാഹളം ഊത്തിൽ എല്ലാവരും നാശമടയുകയും, പിന്നീട് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം ഉണ്ടാകുന്ന രണ്ടാമത്തെ ഊത്തിൽ എല്ലാവരും പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. പുനരെഴുന്നേൽപ്പിന്റെ ഊത്തുണ്ടാകുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ 'മഹ്ശറി'ലേക്ക് ധൃതിപ്പെട്ട് ചെല്ലുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂ: മആരിജി (الْمَعَارِج)ൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ (ഒരു കുറി നാട്ടിയതിലേക്ക് പാഞ്ഞുചെല്ലുന്നപ്രകാരം ധൃതിപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവർ ഖബ്റുകളിൽനിന്ന് പുറത്തുവരുന്ന ദിവസം!- 70: 43)

പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന അതിഭയാനകമായ ഈ സംഭവവികാസത്തിൽ മനുഷ്യൻ അമ്പരന്നുപോകുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ അവിശ്വാസികളുടെ ഭയവും, പരിഭ്രമവും എത്രമാ

ത്രമായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. തങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നേരിൽതന്നെ കണ്ടുകഴിഞ്ഞ ഈ പരലോകജീവിതത്തെ അപേക്ഷിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഇതേവരെ ക്വബ്റുകളിൽ തങ്ങൾ വിശ്രമിച്ചുകിടക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് അവർക്ക് തോന്നിപ്പോകും. അങ്ങനെ, പരിഭ്രമത്തിന്റെ കാഠിന്യം നിമിത്തം അവർ സ്വയം പറയും: 'കഷ്ടമേ! ആരാണ് ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്നേടത്തുനിന്ന് ഞങ്ങളെ എഴുന്നേൽപിച്ചത്?!' 48-ാം വചനത്തിലും മറ്റും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, അന്ത്യനാളിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കാത്തവർ 'എപ്പോഴാണ് ഈ വാഗ്ദാനം ഉണ്ടാവുക' (مَتَى هَٰذَا الْوَعْدُ) എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു പരിഹസിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. ഇപ്പോൾ അതെല്ലാം തികച്ചും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണെന്ന് അവർ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞു. ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണ് അല്ലാഹു തങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നതെന്നും, ദൈവദൂതൻമാർ തങ്ങളോട് പറഞ്ഞിരുന്നതെല്ലാം വാസ്തവമായിരുന്നുവെന്നും അവർക്ക് തികച്ചും ബോധ്യപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. പക്ഷേ, ഈ അവസരത്തിൽ ബോധ്യപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് കാര്യമില്ലതാനും.

مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا (ഞങ്ങളെ ഉറങ്ങിയേടത്തുനിന്ന് എഴുന്നേൽപിച്ചതാരാണ്.) എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട്, മരണശേഷം പുനരുത്ഥാനം വരെയുള്ള കാലത്ത് എല്ലാവരും ക്വബ്റുകളിൽ- ഓരോരുത്തരും അടക്കപ്പെട്ട സ്ഥാനങ്ങളിൽ- യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉറക്കത്തിൽതന്നെയായിരുന്നുവെന്നോ, ആ കാലത്ത് പാപികൾക്ക് ശിക്ഷാമയമായ ചില അനുഭവങ്ങളും, സജ്ജനങ്ങൾക്ക് സുഖകരമായ ചില അനുഭവങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നോ ധരിക്കേണ്ടതില്ല. സുഖകരമായ ഒരവസ്ഥയ്ക്കു ശേഷം, അതിനെക്കാൾ ഉയർന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു സൗഖ്യാവസ്ഥ കൈവരുമ്പോൾ, അതിന് മുമ്പത്തെ അവസ്ഥയെ നിസ്സാരമായി ഗണിക്കലും, ഒരു വിഷമാവസ്ഥക്കുശേഷം അതിനെക്കാൾ വമ്പിച്ച ഒരു വിഷമഘട്ടം നേരിടുമ്പോൾ മുമ്പത്തെ വിഷമം മറന്ന് പോകലും മനുഷ്യന്റെ പതിവാണ്. എന്നിരിക്കെ, പരലോകത്തെ ശിക്ഷകളും, മുമ്പ് ഊഹിക്കുവാൻപോലും സാധ്യമല്ലാതിരുന്ന പല യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും അനുഭവത്തിൽ വരുമ്പോൾ, അതിന് മുമ്പത്തെ ഏതനുഭവങ്ങളും കേവലം നിസ്സാരവും, സുഖകരവുമായിത്തോന്നാതിരിക്കുമോ?! മഹ്ശറിലേക്ക് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നതിനുമുമ്പായി അവർക്ക് അല്ലാഹു ഒരു യഥാർത്ഥ ഉറക്കത്തന്നെ നൽകുന്നതാണെന്ന് ഉബയ്യുബ്നു കഅ്ബും (റ) മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നു അബീഹാതിം (റ) മുതലായവർ നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇത് ശരിയാണെങ്കിൽ വിഷയം കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമാണ് താനും.

ക്വബ്റിൽവെച്ച് കുറ്റവാളികൾക്ക് ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുന്നതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവർ ഈ വാക്യം തങ്ങൾക്ക് തെളിവായി ഉദ്ധരിക്കാറുണ്ട്. മരണപ്പെട്ടവർ പുനരുത്ഥാനം വരെ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരിക്കുമെന്ന് ഈ വാക്യത്തിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്താനും, അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് ക്വബ്റിൽവെച്ച് ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുമെന്ന് പറയുന്നത് ശരിയല്ലെന്നുമാണ് അവരുടെ വാദം. പക്ഷേ, സജ്ജനങ്ങൾക്ക് സന്തോഷത്തിന്റെയും, ദുർജ്ജനങ്ങൾക്ക് സന്താപത്തിന്റെയും അനുഭവങ്ങൾ ക്വബ്റിൽവെച്ച് ഉണ്ടാകുമെന്ന് അനേകം ഹദീഥുകളിൽ സ്പഷ്ടമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ചില ക്വുർആൻ വചനങ്ങളിൽനിന്നും അത് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാണ്. (ഈ സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ് നോക്കുക.) എന്നിരിക്കെ ഈ വാദം തികച്ചും തെറ്റായതും, ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രമാണങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായതുമാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. അതുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത വാക്യത്തിന് എല്ലാ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും നൽകിയിട്ടുള്ളതും, മുകളിൽ കണ്ടതുമായ വ്യാഖ്യാനം നൽകുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

അവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, സത്യവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

إِنَّ أَصْحَٰبَ ٱلْجَنَّةِ ٱلْيَوْمَ فِى شُغُلٍ فَٰكِهُونَ ﴿٥٥﴾

《55》 നിശ്ചയമായും സ്വർഗത്തിന്റെ ആൾക്കാർ അന്ന് ഓരോ ജോലിയിലായിക്കൊണ്ട് സുഖം ആസ്വദിക്കുന്നവരായിരിക്കും.

هُمْ وَأَزْوَٰجُهُمْ فِى ظِلَٰلٍ عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔونَ ﴿٥٦﴾

《56》 അവരും, അവരുടെ ഇണകളും തണലുകളിൽ, അലങ്കൃത സോഫകളിൽ (സുഖമായി) ചാരിയിരിക്കുന്നവരായിരിക്കും.

لَهُمْ فِيهَا فَٰكِهَةٌ وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ ﴿٥٧﴾

《57》 അവർക്ക് (സുഖഭോജ്യങ്ങളായ) ഫലവർഗം അതിലുണ്ട്; അവർ എന്താവശ്യപ്പെടുന്നുവോ അതും അവർക്ക് (അവിടെ) ഉണ്ട്.

سَلَٰمٌ قَوْلًا مِّن رَّبٍّ رَّحِيمٍ ﴿٥٨﴾

《58》 'സലാം' [സമാധാനശാന്തി]! കരുണാനിധിയായ ഒരു രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള വചനം (തന്നെ)!!

《55》 إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ നിശ്ചയമായും സ്വർഗക്കാർ الْيَوْمَ അന്ന് فِي شُغُلٍ ഓരോ ജോലിയിൽ, ഏർപ്പാടിൽ فَاكِهُونَ സുഖമാസ്വദിക്കുന്ന (ആനന്ദിക്കുന്ന) വരായിരിക്കും 《56》 هُمْ അവർ وَأَزْوَاجُهُمْ അവരുടെ ഇണകളും (ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ) فِي ظِلَالٍ തണലുകളിൽ عَلَى الْأَرَائِكِ അലങ്കൃത കട്ടിലു(സോഫ)കളിൽ مُتَّكِئُونَ ചാരി ഇരിക്കുന്നവരായിരിക്കും 《57》 لَهُمْ فِيهَا അതിൽ അവർക്കുണ്ട് فَاكِهَةٌ (സുഖഭോജനത്തിനുള്ള) പഴങ്ങൾ, ഫലവർഗം وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട്താനും مَا يَدَّعُونَ അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് 《58》 سَلَامٌ സലാം, സമാധാനശാന്തി قَوْلًا വചനം, വാക്ക് (തന്നെ) مِنْ رَبٍّ ഒരു രക്ഷിതാവിൽനിന്നുള്ള رَحِيمٍ കരുണാനിധിയായ

സ്വർഗസ്ഥരായ സജ്ജനങ്ങൾ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതോടെ അവർക്ക് ആനന്ദസമ്പൂർണവും, വിഭവസമൃദ്ധവുമായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കുകയും, അവർ അതിൽ വ്യാപൃതരാകുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റു ചിന്തകളോ, മനോവിചാരങ്ങളോ അവർക്കുണ്ടാകുന്നതല്ല. ഇണകൾ- ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ- ഒന്നിച്ച് വിവിധ സുഖാഡംബരങ്ങളിൽ അവർ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഒരു ഹദീഥിൽ നബി ﷺ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഒരു കണ്ണും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ഒരു കാതും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിലും തോന്നിയിട്ടില്ലാത്തതുമായ സുഖസൗകര്യങ്ങളായിരിക്കും അല്ലാഹു അവന്റെ സദ്‌വൃത്തരായ അടിയാൻമാർക്ക് തയ്യാറാക്കിവെച്ചിരിക്കുക. (ബു: മു.) സന്തോഷത്തിനും, രസത്തിനുംവേണ്ടി കഴിക്കുന്ന പഴങ്ങൾ മുതലായ ഭോജ്യവസ്തുക്കൾക്കാണ് فَاكِهَةٌ എന്ന് പറയുന്നത്.

സൂ: അഹ്സാബ് 44 ലും അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും കണ്ടതുപോലെ, അവർക്ക് എല്ലാവരിൽനിന്നും 'സലാമി'ന്റെ ഉപചാരവും സ്വീകരണവും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അതിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഭാഗ്യകരവും, ഏറ്റവും ഉന്നതവുമായതത്രെ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന ഉപചാരവചനം. അതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ സലാം. ഇങ്ങനെയുള്ള മഹാഭാഗ്യവാൻമാരിൽ കരുണാനിധിയായ റബ്ബ് നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി. അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ, ആമീൻ; അവിശ്വാസികളോട് അന്ന് ഇപ്രകാരം പറയപ്പെടും:-

وَٱمْتَٰزُوا۟ ٱلْيَوْمَ أَيُّهَا ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾

﴾59﴿ 'നിങ്ങൾ ഇന്ന് വേർതിരിഞ്ഞു നിൽക്കുവിൻ- ഹേ, കുറ്റവാളികളേ!

۞ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَٰبَنِىٓ ءَادَمَ أَن لَّا تَعْبُدُوا۟ ٱلشَّيْطَٰنَ ۖ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٠﴾

﴾60﴿ 'നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ ആജ്ഞാപനം നൽകിയില്ലേ- ആദമിന്റെ മക്കളേ, നിങ്ങൾ പിശാചിനെ ആരാധിക്കരുത്; നിശ്ചയമായും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവാണ് എന്ന്?!

وَأَنِ ٱعْبُدُونِى ۚ هَٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

﴾61﴿ 'നിങ്ങൾ എന്നെ ആരാധിക്കണം; ഇതാ, നേരെ ചൊവ്വായ പാത എന്നും?!

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا ۖ أَفَلَمْ تَكُونُوا۟ تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾

﴾62﴿ 'തീർച്ചയായും, അവൻ നിങ്ങളിൽനിന്ന് വളരെ ജനസമൂഹത്തെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ (ബുദ്ധികൊടുത്ത്) മനസ്സിരുത്തിയിരുന്നില്ലേ?!

هَٰذِهِۦ جَهَنَّمُ ٱلَّتِى كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ 3

﴾63﴿ 'ഇതാ, നിങ്ങൾക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന 'ജഹന്നം' [നരകം]!-

ٱصْلَوْهَا ٱلْيَوْمَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾

﴾64﴿ 'നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചിരുന്നത് നിമിത്തം' ഇന്ന് നിങ്ങളതിൽ (കടന്ന്) ചൂടേറ്റുകൊള്ളുവിൻ!!'

﴾59﴿ وَامْتَازُوا നിങ്ങൾ വേറിടുവിൻ اَلْيَوْمَ ഇന്ന് أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ഹേ കുറ്റവാളികളേ

﴾60﴿ أَلَمْ أَعْهَدْ ഞാൻ ആജ്ഞ (കല്പന) നൽകിയില്ലേ إِلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളി ലേക്ക് يَا بَنِي آدَمَ ആദമിന്റെ മക്കളേ, സന്തതികളേ أَن لَّا تَعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരു തെന്ന് الشَّيْطَانَ പിശാചിനെ إِنَّهُ لَكُمْ നിശ്ചയമായും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് عَدُوٌّ مُّبِينٌ പ്രത്യ ക്ഷശത്രുവാണ് ﴾61﴿ وَأَنِ اعْبُدُونِي നിങ്ങൾ എന്നെ ആരാധിക്കണമെന്നും هَٰذَا ഇതാ, ഇത് صِرَاطٌ പാത (വഴി)യാണ് مُّسْتَقِيمٌ ചൊവ്വായ, നേരായ ﴾62﴿ وَلَقَدْ أَضَلَّ തീർച്ച യായും അവൻ വഴിപിഴപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന് جِبِلًّا كَثِيرًا വളരെ ജനസമൂ ഹത്തെ أَفَلَمْ تَكُونُوا അപ്പോൾ (എന്നിട്ടും) നിങ്ങളായിരുന്നില്ലേ تَعْقِلُونَ ബുദ്ധികൊടു ക്കുന്ന, മനസ്സിരുത്തുന്ന(വർ) ﴾63﴿ هَٰذِهِ ഇതാ, ഇത് جَهَنَّمُ الَّتِي യാതൊരു ജഹന്നം (ന രകം) كُنتُمْ تُوعَدُونَ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന, താക്കീത് ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ﴾64﴿ اصْلَوْهَا നിങ്ങളതിൽ ചുടേല്ക്കുവിൻ, കടന്ന് കരിയുവിൻ الْيَوْمَ ഇന്ന് بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നത് നിമിത്തം تَكْفُرُونَ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുക

ഇതായിരിക്കും അന്ന് കുറ്റവാളികളായ അവിശ്വാസികളോട് മഹ്ശറിൽവെച്ച് പറയപ്പെടുക! ഇതിൽപരം സങ്കടകരമായി മറ്റെന്താണുള്ളത്?! കരുണാനിധിയായ റബ്ബ് നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

يَا بَنِي آدَمَ (ആദമിന്റെ മക്കളേ) എന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ട് പിശാചിനെ ആരാധിച്ചുവന്ന അവിശ്വാസികളെ ആക്ഷേപിക്കുന്നത് വളരെ അർത്ഥഗർഭമാണ്. നിങ്ങളുടെ പിതാവായ ആദം മുതൽക്കുതന്നെ അവൻ നിങ്ങളുടെ സ്ഥിരം ശത്രുവാണ്; അദ്ദേഹത്തോടും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളായ നിങ്ങളോടും അവനെപ്പറ്റി ഞാൻ വളരെ താക്കീത് ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. എന്നിട്ട് പിന്നെയും ഇത്രയധികം ജനസമൂഹത്തെ അവൻ പിഴപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. നിങ്ങൾക്ക് ബുദ്ധിയുണ്ടായിരുന്നില്ലേ?! നിങ്ങൾ ഒട്ടും ബുദ്ധികൊടുത്ത് ആലോചിച്ചില്ലേ?! എന്ന് സാരം. മനുഷ്യപിതാവായ ആദം നബി (അ)ക്ക് സുജൂദ് ചെയ്യാൻ പിശാച് കൂട്ടാക്കാതിരിക്കുകയും, അവൻ അദ്ദേഹത്തെ സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കുവാൻ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്ത സംഭവം വിവരിച്ചശേഷം, സൂ: അഅ്റാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ആദമിന്റെ മക്കളേ, പിശാച് നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ സ്വർഗത്തിൽനിന്ന് പുറത്താക്കിയതുപോലെ, നിങ്ങളെ അവൻ കുഴപ്പത്തിലാക്കാതിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ!

(يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ – الاعراف :٢٧)

تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ (പിശാചിനെ ആരാധിക്കുക) എന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അവനെ അനുസരിക്കുക (تطيعوه) എന്നാണെന്നാണ് ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പൊതുവിൽ പറയുന്നത്. അവന്റെ ദുഷ്പ്രേരണയിൽ കുടുങ്ങിയും അതിനെ അനുസരിച്ചുമാണല്ലോ മനുഷ്യൻ വഴിപിഴക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ, പിശാചിനെ അനുസരിക്കുക മാത്രമല്ല മനുഷ്യൻ ചെയ്യാറുള്ളത്. പിശാചിന്– വിഗ്രഹങ്ങൾക്കും മറ്റുമെന്നപോലെ– യഥാർത്ഥ ആരാധനാ കർമങ്ങൾ നടത്തലും ചിലരുടെ പതിവായിരുന്നു. ഇന്നും പതിവുണ്ട്താനും. (സൂ: സബഉ് 41 ലും അതിന്റെ വിവരണത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചത് നോക്കുക) ദേഹേച്ഛകൾക്കനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നവനെപ്പറ്റി 'അവന്റെ ഇച്ഛയെ അവൻ ദൈവമാക്കി' (**اتَّخَذَ إِلٰهَهُ هَوِيهُ**) എന്ന് പറയുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു അലങ്കാര പ്രയോഗമാണത്. ('ഇബാദത്തി' ന്റെ അർത്ഥം സൂ: ഫാത്തിഹഃയുടെ വിവരണത്തിൽ നോക്കുക.)

ٱلۡيَوۡمَ نَخۡتِمُ عَلَىٰٓ أَفۡوَٰهِهِمۡ وَتُكَلِّمُنَآ أَيۡدِيهِمۡ وَتَشۡهَدُ أَرۡجُلُهُم بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ﴿٦٥﴾

《65》 ആ ദിവസം, അവരുടെ വായകളിൽ നാം മുദ്രവെക്കുന്നതാണ്; അവരുടെ കൈകൾ നമ്മോട് സംസാരിക്കുകയും, അവരുടെ കാലുകൾ അവർ ചെയ്തുകൂട്ടിയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി സാക്ഷി പറയുകയും ചെയ്യും.

《65》 ٱلۡيَوۡمَ അന്ന്, ആ ദിവസം نَخۡتِمُ നാം മുദ്ര വെക്കും عَلَىٰٓ أَفۡوَٰهِهِمۡ അവരുടെ വായകളിൽ, വായകൾക്ക് وَتُكَلِّمُنَآ നമ്മോട് സംസാരിക്കയും ചെയ്യും أَيۡدِيهِمۡ അവരുടെ കൈകൾ وَتَشۡهَدُ സാക്ഷി നിൽക്കുക (പറയുക)യും ചെയ്യും أَرۡجُلُهُمۡ അവരുടെ കാലുകൾ بِمَا كَانُواْ അവർ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി يَكۡسِبُونَ ചെയ്തുകൂട്ടുക, പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുക

കുറ്റവാളികൾ മഹ്ശറിൽവെച്ച് തങ്ങളുടെ കുറ്റം നിഷേധിച്ച് നോക്കും. അപ്പോൾ അല്ലാഹു അവരുടെ വായകൾക്ക് മുദ്ര വെക്കുകയും, അവരുടെ അവയവങ്ങൾ അവർക്കെതിരിൽ സാക്ഷി പറയുകയും ചെയ്യും. കൈകാലുകളെക്കുറിച്ച് മാത്രമാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിലും, അവരുടെ മറ്റ് അവയവങ്ങളെല്ലാം തന്നെ അവ ഓരോന്നും പ്രവർത്തിച്ച കുറ്റങ്ങളെ ഏറ്റുപറയുന്നതാണെന്ന് ക്വുർആനിൽ നിന്നും, ഹദീഥിൽ നിന്നും വ്യക്തമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഓരോരുത്തന്റെയും ചെയ്തികൾ അണുവോളം തെറ്റാതെ അറിയുന്ന അല്ലാഹുവാണ് ആ കോടതിയിലെ വിധികർത്താവ്. ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും സകല ചെയ്തികളും മലക്കുകളാൽ സവിസ്തരം രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. പ്രവാചകൻമാരുടെയും മറ്റും സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഇതിന് പുറമെയും, അതുകൊണ്ടൊന്നും മതിയാക്കാതെ, അവരവരുടെ അവയവങ്ങളാൽ തന്നെ അവരവരുടെ കുറ്റങ്ങൾ തെളിയിച്ച് അല്ലാഹു അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു.

മഹ്ശറിൽവെച്ച് മുശ്‌രിക്കുകൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ, സൂ: അൻആമിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ثُمَّ لَمۡ تَكُن فِتۡنَتُهُمۡ إِلَّآ أَن قَالُواْ وَٱللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشۡرِكِينَ - الانعام : ٢٣ (പിന്നീട് അവരെക്കൊണ്ടുള്ള കുഴപ്പം, 'ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുതന്നെ സത്യം! ഞങ്ങൾ മുശ്‌രിക്കുകളായിരുന്നില്ല.' എന്ന് അവർ പറയുന്നതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല.) അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുക്കളാകുന്ന കുറ്റവാളികൾ നരകത്തിന്റെ അടുക്കലേക്ക്കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്ന സന്ദർഭം വിവരിച്ചുകൊണ്ട് സൂ; ഹാമീം സജദഃയിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: حَتَّىٰٓ إِذَا مَا جَآءُوهَا - الى قوله : أَنطَقَ كُلَّ شَيۡءٍ (അങ്ങനെ, അവർ അതിനടുത്ത് വരുമ്പോൾ, അവരുടെ കേൾവിയും കാഴ്ചകളും, (ചെവിയും കണ്ണും) തൊലികളും അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അവർക്കെതിരിൽ സാക്ഷി പറയുന്നതാണ്. 'നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് നമുക്കെതിരിൽ സാക്ഷി പറയുന്നത്?!' എന്ന് അവർ തങ്ങളുടെ തൊലികളോട് ചോദിക്കും. അവ പറയും: 'എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും സംസാരിപ്പിച്ച അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ സംസാരിപ്പിച്ചിരിക്കയാണ്. (41: 20, 21)

നബിﷺ പറഞ്ഞതായി അനസ് (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ അടിയാൻ-മനുഷ്യൻ- 'എനിക്ക് എന്നിൽ നിന്നല്ലാതെ (പുറമെ നിന്ന്) സാക്ഷി ലഭിക്കുവാനില്ല' എന്ന് പറയും. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അവന്റെ വായിൽ മുദ്രവെക്കും. അവന്റെ അംഗങ്ങളോട് സംസാരിക്കുവാൻ പറയും. അങ്ങനെ അവൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി അവ സംസാരിക്കും. പിന്നീട് അവന് സംസാരിക്കുവാൻ അവസരം കൊടുക്കും. അപ്പോൾ അവൻ അവയോട് പറയും: നിങ്ങൾക്ക് വിദൂരം! നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയായിരുന്നുവല്ലോ (ഇഹത്തിൽ വെച്ച്) ഞാൻ ചെറുത്ത് പോന്നിരുന്നത്!' (മുസ്‌ലിം).

മഹ്ശറിൽവെച്ച് അവയവങ്ങൾ സാക്ഷി പറയുമെന്ന് പറഞ്ഞത് യഥാർത്ഥം തന്നെയാണെന്നും, അത് കേവലം ഒരു ഉപമയോ അലങ്കാരമോ ആയി പറഞ്ഞതല്ലെന്നും മേൽപറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. പക്ഷേ, ചിലരുടെ യുക്തിക്ക് അതിലെന്തോ പന്തികേട് തോന്നിയതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അവർ ഇത് സംബന്ധിച്ച ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങളെ വളച്ച് തിരിച്ച് വ്യാഖ്യാനിക്കാറുള്ളത്. ഹാമീം സജദഃയിൽ നിന്ന് മേലുദ്ധരിച്ച വചനത്തിൽ തന്നെ, വാസ്തവത്തിൽ അവർക്ക് മറുപടിയുണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റി ആ സൂറത്തിൽ വെച്ച് നമുക്ക് കൂടുതൽ വിവരിക്കാം. إنْ شاء الله

وَلَوْ نَشَآءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰٓ أَعْيُنِهِمْ فَٱسْتَبَقُوا۟ ٱلصِّرَٰطَ فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾

《66》 നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവരുടെ കണ്ണുകളെ നാം തുടച്ചുകളയുകയും, അങ്ങനെ, (കണ്ണു കാണാതെ) അവർ പാതയിലേക്ക് മുന്നോട്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ പിന്നെ എങ്ങനെയാണവർക്ക് കണ്ണുകാണുന്നത്?!

وَلَوْ نَشَآءُ لَمَسَخْنَٰهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا ٱسْتَطَٰعُوا۟ مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾

《67》 നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, (അവർ നിലകൊള്ളുന്ന) അവരുടെ സ്ഥാനത്ത് വെച്ചുതന്നെ നാം അവരെ രൂപം മാറ്റുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവർക്ക് (മുമ്പോട്ട്) പോകുന്നതിന് സാദ്ധ്യമാകുന്നതല്ല: അവർ മടങ്ങുകയുമില്ല.

《66》 وَلَوْنَشَاءُ നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ لَطَمَسْنَا നാം തുടച്ചുകളയുമായിരുന്നു عَلَىٰٓ أَعْيُنِهِمْ അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ, കണ്ണുകളെ فَاسْتَبَقُوا എന്നിട്ടവർ മുൻകടക്കാൻ (മുമ്പോട്ടുവരാൻ) ശ്രമിക്കും الصِّرَاطَ പാതയിൽ, വഴിയിലേക്ക് فَأَنَّىٰ അപ്പോൾ എങ്ങനെയാണ് يُبْصِرُونَ അവർ കാണുക 《67》 وَلَوْنَشَاءُ നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ لَمَسَخْنَاهُمْ നാമവരെ രൂപം മാറ്റുമായിരുന്നു عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ അവരുടെ സ്ഥാനത്തുവെച്ചുതന്നെ فَمَا اسْتَطَاعُوا എന്നിട്ടവർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല مُضِيًّا പോകാൻ, നടക്കുവാൻ وَلَا يَرْجِعُونَ അവർ മടങ്ങുകയുമില്ല.

അവരുടെ ആന്തരികമായ കണ്ണ്- മാനസികദൃഷ്ടി- ഉപയോഗിക്കാത്തതു കൊണ്ടാണല്ലോ അവർ ഇത്രയും ദുഷിച്ചത്. അതുപോലെ, ഇഹത്തിൽവെച്ചുതന്നെ അവരുടെ ബാഹ്യമായ കണ്ണുകളെയും കാഴ്ചയില്ലാതാക്കുവാനും അങ്ങനെ വഴികാണാതെ തപ്പിപ്പിടിച്ച് നടക്കുമാറാക്കുവാനും അല്ലാഹുവിന് പ്രയാസമില്ല. വേണമെങ്കിൽ, അവരുടെ രൂപം പെട്ടെന്ന് മാറ്റി അവർക്ക് വരാനും പോകാനും കഴിയാത്തവണ്ണം മറ്റേതെങ്കിലും വികൃതരൂപം നൽകുവാനും അവന് കഴിയും. പക്ഷേ, അതൊന്നും ചെയ്യാതെ അവരുടെ പാട്ടിന് വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നത് അവന്റെ കാരുണ്യംകൊണ്ടായിരുന്നു എന്ന് സാരം.

വിഭാഗം - 5

وَمَن نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي ٱلْخَلْقِ ۖ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

﴾68﴿ ആർക്കെങ്കിലും നാം ദീർഘായുസ്സ് നൽകുന്നതായാൽ, അവന് സൃഷ്ടിയിൽ [പ്രകൃതിയിൽ] നാം വിപരീതാവസ്ഥ വരുത്തുന്നു. അപ്പോൾ അവർക്ക്(ബുദ്ധികൊടുത്ത്) മനസ്സിലാക്കിക്കൂടേ?!

﴾68﴿ وَمَنْ ആർ, യാതൊരുവൻ نُعَمِّرْهُ അവന്ന് നാം ദീർഘായുസ്സ് നൽകുന്നു(വോ) نُنَكِّسْهُ അവനെ നാം വിപരീതമാക്കുന്നു, തലകീഴാക്കുന്നു فِي الْخَلْقِ സൃഷ്ടി (പ്രകൃതി)യിൽ أَفَلَا يَعْقِلُونَ അപ്പോൾ അവർ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നില്ലേ

മനുഷ്യൻ ദീർഘകാലം ജീവിക്കുന്നതോടെ, അവന്റെ മുമ്പത്തെ ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലും മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നു. സ്ഥിതിഗതികളെല്ലാം തിരിച്ചടിക്കുന്നു. ശരീരവും, മനസ്സും, വിചാരവും, വികാരവും, അറിവും, സാമർത്ഥ്യവും എല്ലാംതന്നെ ദുർബ്ബലമാകുന്നു. എഴുന്നേൽക്കാനും, നടക്കാനും വയ്യാതെ, കാഴ്ചയും കേൾവിയും ക്ഷയിച്ച് കേവലം ശിശുമയനായിത്തീരുന്നു. ഇതെല്ലാം ആലോചിച്ചാൽ, അല്ലാഹുവിന് അവന്റെ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാനും, രൂപം മാറ്റുവാനും- എന്നുവേണ്ട, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്തും ചെയ്യാൻ- കഴിയുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ (നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളിലുമുണ്ട് ദൃഷ്ടാന്തം. നിങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്നില്ലേ!)

وَمَا عَلَّمْنَٰهُ ٱلشِّعْرَ وَمَا يَنۢبَغِى لَهُۥٓ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْءَانٌ مُّبِينٌ ﴿٦٩﴾

﴾69﴿ അദ്ദേഹത്തിന് [നബിക്ക്] നാം കവിത പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല; അതദ്ദേഹത്തിനുയോജിക്കുന്നതുമല്ല. അത് ഒരു ഉപദേശവും (അഥവാ സന്ദേശവും), വ്യക്തമായ ഒരു 'ക്വുർആനും' [പാരായണഗ്രന്ഥവും]അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

لِّيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ ٱلْقَوْلُ

﴾70﴿ ജീവസ്സുള്ളവരായവർക്ക് അദ്ദേഹം താക്കീത് ചെയ്യാനും, അവി

ശാസികളുടെ മേൽ (ശിക്ഷയുടെ) വാക്യം (ന്യായമായി) സ്ഥിരപ്പെടു വാനും വേണ്ടിയാകുന്നു (അത്).

عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٧٠﴾

وَمَا عَلَّمْنَٰهُ ﴿69﴾ അദ്ദേഹത്തിന് നാം പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല الشِّعْرَ കവിത, പദ്യം وَمَا يَنۢبَغِي അത് യോജിക്കയും (ചേരുകയും) ഇല്ല لَهُۥٓ അദ്ദേഹത്തിന് إِنْ هُوَ അതല്ല إِلَّا ذِكْرٌ ഒരു ഉപദേശം (സന്ദേശം, പ്രമാണം, പ്രബോധനം) അല്ലാതെ وَقُرْآنٌ ഒരു ഖുർആനും, പാരായണ ഗ്രന്ഥവും مُّبِينٌ വ്യക്തമായ, വ്യക്തമാക്കുന്ന ﴿70﴾ لِّيُنذِرَ അദ്ദേഹം (അത്) താക്കീത് ചെയ്യാൻ مَن كَانَ ആയിട്ടുള്ളവനെ حَيًّا ജീവസ്സ് (ജീവനു)ള്ളവൻ وَيَحِقَّ ന്യായമാകു(സ്ഥിരപ്പെടു)വാനും الْقَوْلُ വചനം عَلَى الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ

നബിﷺ ഒരു കവിയാണെന്ന് അവിശ്വാസികൾ പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നതിനെ ഖണ്ഡിക്കുന്നതാണ് ഈ വചനങ്ങൾ. തിരുമേനി കവിത രചിക്കാറില്ല. അവിടുത്തേക്ക് കവിതാ വാസനയോ പരിചയമോ ഇല്ല. അതെ, അല്ലാഹു തിരുമേനിക്ക് കവിത പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. (وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ) എന്നാൽ, അത് തിരുമേനിയുടെ സ്ഥിതിക്ക് യോജിച്ചതും, ചേർന്നതുമാണോ? അതുമല്ല (وَمَا يَنبَغِي لَهُ) എന്നിരിക്കെ, ഖുർആനെപ്പറ്റി കവിതയെന്നും, നബിﷺയെപ്പറ്റി കവിയെന്നും പറയുന്നതിൽ യാതൊരർത്ഥവുമില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഉപദേശങ്ങളും സന്ദേശങ്ങളും അടങ്ങിയ ഒരു പ്രമാണ (ذِكْرٌ)വും, പാരായണം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതും, അതിന് തികച്ചും സൗകര്യപ്പെട്ടതും, ധാരാളമായി പാരായണം നടത്തപ്പെടുന്നതുമായ പാരായണഗ്രന്ഥ(قُرْآنٌ)വുമാണത്. അല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. അവിശ്വാസമാകുന്ന മഹാവ്യാധിനിമിത്തം ഹൃദയം നിർജ്ജീവമായിത്തീരുകയും, ഐഹിക താൽപര്യങ്ങളിൽ മതിമറന്ന് ആത്മീയചൈതന്യം നശിച്ചുപോകുകയും ചെയ്യാതെ, ജീവസ്സോടെ ഇരിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും ഭാവിയിൽ വരാനിരിക്കുന്ന വിപത്തുകളെപ്പറ്റി താക്കീത് ചെയ്ത് രക്ഷാമാർഗം കാണിച്ചുകൊടുക്കുക, അവിശ്വാസത്തിൽ അടിയുറച്ചുനിൽക്കുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിന് ന്യായം സ്ഥാപിക്കുക, ഇതാണതിന്റെ ലക്ഷ്യം.

ചുരുക്കം ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ നബിﷺ ചില പദ്യങ്ങളുടെ അരമുറിയോ ഒരുമുറിയോ ചൊല്ലിനോക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും, പദ്യത്തിന്റെ വടിവൊപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ശരിക്ക് നിർവ്വഹിക്കുവാൻ അവിടുത്തേക്ക് കഴിയുമായിരുന്നില്ല എന്ന് ഹദീഥ്ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഒരിക്കൽ തിരുമേനി ഒരു വരി പദ്യം ചൊല്ലിയത് ശരിയാകാതെ കണ്ടപ്പോൾ, അബൂബക്ർ (റ) ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി: 'അവിടുന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണെന്ന് ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. അവൻ അങ്ങേക്ക് കവിത പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല; അതങ്ങേക്ക് യോജിക്കുന്നതുമല്ല' (اشهد انك رسول الله ما علمك الشعر وما ينبغى لك - ابن ابى حاتم وغيره)

കവിതകളിൽ ഉപയോഗപ്രദമായതും, ദോഷരഹിതമായതും ഇല്ലെന്നില്ല. പലപ്പോഴും ഒരു കവിത വളരെ നല്ല കാര്യങ്ങൾ സാധിതമാക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായെന്നും വരാം. പക്ഷേ, പൊതുവിൽ, കവികളുടെ പാടവത്തിനും, അവരുടെ പ്രശസ്തിക്കും നിദാനം, കവിതയുടെ ഏതെങ്കിലും വശത്തിലുള്ള അതിരുകവിച്ചലായിക്കാണാം. മനസ്സാക്ഷിക്കും, യാഥാർത്ഥ്യത്തിനും വ്യത്യാസം വരുത്താതെ, പരിതസ്ഥിതിക്കും സന്ദർഭത്തിനും അനു

സരിച്ച് വസ്തുതകളില്‍ മാറ്റം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ, വിഷയത്തില്‍ നീക്കുപോക്ക് കൂടാതെ, നേര്‍ക്കുനേരെ കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കവിതകള്‍ക്ക് കവിതാലോകത്ത് സ്ഥാനമുണ്ടാകുകയില്ല. ആശയത്തെക്കാള്‍ ഭാഷക്കും, യാഥാര്‍ത്ഥ്യത്തെക്കാള്‍ ഭാവനക്കും, വിജ്ഞാനത്തെക്കാള്‍ വികാരത്തിനുമാണ് കവിതയില്‍ മുന്‍ഗണന. കവിയുടെ വാസനക്കും ഭാവനക്കും അനുസരിച്ചായിരിക്കും ചിത്രീകരണം. اعذب الشعر اكذبه (കവിതയില്‍ വെച്ച് കൂടുതല്‍ ആസ്വാദ്യമായത് അതില്‍വെച്ച് കൂടുതല്‍ കളവായതാണ്.) എന്നൊരു ആപ്തവാക്യംപോലും ഉടലെടുത്തത് ഇക്കാരണത്താലാണ്. പ്രവാചകത്വവും, കവിത്വവും തമ്മില്‍ യോജിപ്പും, ചേര്‍ച്ചയും ഇല്ലാതിരിക്കുവാന്‍ കാരണവും അതാണ്. കവിതാ പാണ്ഡിത്യം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുപോലും, അത് പ്രകടിപ്പിക്കുവാന്‍ ചില മഹാന്‍മാര്‍ മുന്നോട്ട് വരാതിരുന്നത് ഇതുകൊണ്ടായിരുന്നു. *(*)* (കവിതയെക്കുറിച്ചും, അതില്‍ നല്ലതിനെയും, ചീത്തയായതിനെയും സംബന്ധിച്ചും സൂ: ശുഅറാഉ് 224- 227 വചനങ്ങളിലും, അവയുടെ വിവരണത്തിലും വായിച്ചത് ഓര്‍ക്കുക.)

അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വമാകുന്ന 'തൗഹീദ്', സൃഷ്ടികളെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പില്‍ സമ്മേളിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന 'ഹശ്ര്‍', നബി തിരുമേനിﷺയുടെ ദൗത്യമാകുന്ന 'രിസാലത്ത്' (التوحيد، الحشر، الرسالة) എന്നിവയെപ്പറ്റി പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, വീണ്ടും തൗഹീദിന്റെ ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍കൂടി ഉണര്‍ത്തുന്നു:

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّا خَلَقْنَا لَهُم مِّمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَآ أَنْعَـٰمًا فَهُمْ لَهَا مَـٰلِكُونَ ﴿٧١﴾

《71》 അവര്‍ കണ്ടില്ലേ, നമ്മുടെ ഹസ്തങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചുണ്ടാക്കിയതില്‍ നിന്ന് അവര്‍ക്കുവേണ്ടി നാം കന്നുകാലികളെ സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളത്?! എന്നിട്ട് അവര്‍ അവക്ക് ഉടമസ്ഥന്‍മാരാകുന്നു.

وَذَلَّلْنَـٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾

《72》 അവയെ അവര്‍ക്ക് നാം വിധേയമാക്കികൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അവയില്‍ അവരുടെ വാഹനങ്ങളുണ്ട്. അവയില്‍നിന്ന് തന്നെ അവര്‍ (ഭക്ഷണം) തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു!

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَـٰفِعُ وَمَشَارِبُ ۖ أَفَلَا

《73》 അവയില്‍ അവര്‍ക്ക് പല

***(*)** മീര്‍സാഗുലാം അഹ്മദ് ഖാദിയാനി താനൊരു പ്രവാചകനാണെന്ന് വാദിച്ചിരുന്ന ആളാണല്ലോ. എന്നിട്ടും, തന്റെ ചില കൃതികളില്‍ കുറെ പരുക്കന്‍ കവിതകള്‍ ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്നതും, ചിലതില്‍ തന്റെ എതിരാളികളെ താനുമായി കവിതാമത്സരത്തിന് വെല്ലുവിളിക്കുന്നതും കാണുമ്പോള്‍ നമുക്ക് ആശ്ചര്യം തോന്നും. പക്ഷേ, ഒരു സാധാരണക്കാരന്റെ അന്തസ്സിനും, മാന്യതക്കും പോലും നിരക്കാത്ത ചില പ്രസ്താവനകളും, പ്രയോഗങ്ങളും ആ കൃതികളില്‍ സാധാരണമാണെന്നോര്‍ക്കുമ്പോള്‍ അതില്‍ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ലതാനും.*

يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

ഉപയോഗങ്ങളും, കുടിപ്പാനുള്ള വക [പാനീയം]കളും ഉണ്ട്. എന്നിരിക്കെ, അവർക്ക് നന്ദി കാണിച്ചുകൂടേ?!

ലَهُمْ നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് أَنَّا خَلَقْنَا അവർ കണ്ടില്ലേ, കാണുന്നില്ലേ أَوَلَمْ يَرَوْا ﴿71﴾
അവർക്കുവേണ്ടി مِّمَّا عَمِلَتْ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കിയതിൽനിന്ന് أَيْدِينَا നമ്മുടെ കൈകൾ
(ഹസ്തങ്ങൾ) أَنْعَامًا കന്നുകാലികളെ فَهُمْ എന്നിട്ടവർ لَهَا അവക്ക് مَالِكُونَ
ഉടമസ്ഥൻമാരാണ് ﴿72﴾ وَذَلَّلْنَاهَا അവയെ നാം വിധേയമാക്കുക (കീഴ്പെടുത്തുക)യും
ചെയ്തു لَهُمْ അവർക്ക് فَمِنْهَا അങ്ങനെ അവയിൽ നിന്നുണ്ട് رَكُوبُهُمْ അവരുടെ വാഹനം
وَمِنْهَا അതിൽനിന്ന് തന്നെ يَأْكُلُونَ അവർ തിന്നുന്നു ﴿73﴾ وَلَهُمْ فِيهَا അതിൽ അവർക്കുണ്ട്
مَنَافِعُ പല ഉപയോഗങ്ങൾ وَمَشَارِبُ കുടിക്കാനുള്ള വകയും, പാനീയങ്ങളും أَفَلَا يَشْكُرُونَ
എന്നിട്ട് അവർ നന്ദി കാണിക്കുന്നില്ലേ, നന്ദി ചെയ്തുകൂടേ

കൃഷി വ്യവസായങ്ങളിൽ മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പലനിലക്കും പങ്കുണ്ട്. എന്നാൽ, ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളാകുന്ന കന്നുകാലികളുടെ സൃഷ്ടിയിൽ അവർക്ക് യാതൊരു പങ്കുമില്ല. അവ അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. അതോടുകൂടി മനുഷ്യൻ അവയുടെ ഉടമസ്ഥത വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അവയെ വാഹനത്തിനും, ഭക്ഷണത്തിനും, കൃഷിക്കും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അവയിൽനിന്ന് പാൽ, തോൽ, മാംസം, രോമം തുടങ്ങിയവ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനെല്ലാം മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദികാണിക്കേണ്ടതില്ലേ?! നിശ്ചയമായും ഉണ്ട്. പക്ഷേ, മിക്കവരും നന്ദിക്കുപകരം നന്ദികേട് കാണിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾

﴿74﴾ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ അവർ പല ആരാധ്യന്മാരെയും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്, അവർ സഹായിക്കപ്പെടുവാൻവേണ്ടി.

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُندٌ مُّحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾

﴿75﴾ അവർ [ആരാധ്യൻമാർ]ക്ക് ഇവരെ സഹായിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല; ഇവരാകട്ടെ, അവർക്ക് സന്നദ്ധ സൈന്യവുമാണ്!

فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ ۘ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾

﴿76﴾ എന്നിരിക്കെ, അവരുടെ വാക്ക് (നബിയേ) നിന്നെ ദുഃഖിപ്പിക്കാതിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ. നിശ്ചയമായും, അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നതും, പരസ്യമാക്കുന്നതും നാം അറിയുന്നു.

آلِهَةً ﴿74﴾ وَاتَّخَذُوا അവർ സ്വീകരിച്ചു, ഉണ്ടാക്കി مِنْ دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ
പല ദൈവങ്ങളെ, ആരാധ്യരെ لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാൻ വേണ്ടി يُنْصَرُونَ സഹായിക്ക
പ്പെടും ﴿75﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ അവർക്ക് സാധിക്കയില്ല نَصْرَهُمْ അവരെ സഹായിക്കാൻ وَهُمْ
അവരാകട്ടെ, ഇവർ لَهُمْ അവർക്ക് جُنْدٌ സൈന്യമാണ് مُحْضَرُونَ സന്നദ്ധരായ, ഹാജരാ
ക്കപ്പെട്ട ﴿76﴾ فَلَا يَحْزُنْكَ ആകയാൽ നിന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ قَوْلُهُمْ അവരുടെ
വാക്ക് إِنَّا نَعْلَمُ നിശ്ചയമായും നാം അറിയുന്നു مَا يُسِرُّونَ അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നത്
وَمَا يُعْلِنُونَ അവർ പരസ്യമാക്കുന്നതും

മേൽ വിവരിച്ചതുപോലെയുള്ള എത്രയോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവരുടെ മുമ്പിലുണ്ട്- അവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. അനേകം അനുഗ്രഹങ്ങൾ അവർ ആസ്വദിക്കുന്നുണ്ട്- അവർ നന്ദി ചെയ്യുന്നില്ല. തങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ ഒട്ടും തന്നെ കഴിയാത്തവരെ ദൈവങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുകയും, അവയുടെ സന്നദ്ധഭടൻമാരെന്നോണം അവക്കുവേണ്ടി വാദിക്കുവാനും, ചെറുക്കുവാനും ഒരുമ്പെട്ടിരിക്കുകയുമാണ് അവർ. അതുകൊണ്ട് കവിയെന്നും കവിതയെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് ക്വുർആനെയും, സത്യപ്രബോധനത്തെയും അവർ നിരസിക്കുന്നതിൽ നബിﷺ വ്യാകുലപ്പെടേണ്ടതില്ല; എല്ലാം അല്ലാഹു കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്; വേണ്ടത് അവൻ ചെയ്തുകൊള്ളും എന്ന് സാരം. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ മനുഷ്യന് അവന്റെ സ്വന്തം ദേഹങ്ങളിലും മറ്റും അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു:-

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾

﴿77﴾ മനുഷ്യൻ കണ്ടറിയുന്നില്ലേ, (ഇന്ദ്രിയബിന്ദുവാകുന്ന) ഒരു തുള്ളിയിൽനിന്നും നാം അവനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്?! എന്നിട്ട് അവനതാ സ്പഷ്ടമായ ഒരു എതിരാളിയായിരിക്കുന്നു!

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ۖ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾

﴿78﴾ അവൻ നമുക്കൊരു ഉപമ ഉണ്ടാക്കുകയും, തന്റെ (സ്വന്തം) സൃഷ്ടിപ്പിനെ മറക്കുകയും ചെയ്തു; അവൻ പറയുകയാണ്:'ആരാണ് (ഈ)അസ്ഥികളെ - അവ ജീർണിച്ചതായിരിക്കെ- ജീവിപ്പിക്കുക'?!

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

﴿79﴾ പറയുക: ആദ്യത്തെ പ്രാവശ്യം അതിനെ നിർമിച്ചവൻ അവയെ ജീവിപ്പിക്കും; അവൻ എല്ലാ (തരം) സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചും അറിവുള്ളവനുമാണ്.

ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُم مِّنَ ٱلشَّجَرِ ٱلْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَآ أَنتُم مِّنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾

﴾80﴿ അതായത്, നിങ്ങൾക്ക് പച്ചയായ മരത്തിൽനിന്ന് തീ ഉണ്ടാക്കിത്തന്നവൻ. എന്നിട്ട് നിങ്ങളതാ, അതിൽനിന്നും (തീ) കത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു!

﴾77﴿ أَوَلَمْ يَرَ കണ്ടില്ലേ الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ أَنَّا خَلَقْنَاهُ നാമവനെ സൃഷ്ടിച്ചത് مِن نُّطْفَةٍ
ഒരു (ഇന്ദ്രിയ)തുള്ളിയിൽനിന്ന് فَإِذَا هُوَ എന്നിട്ട് അവനതാ خَصِيمٌ ഒരു വൈരി (എതിരാ
ളി)യായിരിക്കുന്നു مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ ﴾78﴿ وَضَرَبَ അവനുണ്ടാക്കി (സമർപ്പിച്ചു) لَنَا مَثَلًا
നമുക്ക് ഒരു ഉപമ وَنَسِيَ അവൻ മറക്കുകയും ചെയ്തു خَلْقَهُ തന്റെ സൃഷ്ടിപ്പിനെ قَالَ
അവൻ പറഞ്ഞു, പറയുന്നു مَن يُحْيِي ആർ ജീവിപ്പിക്കും الْعِظَامَ അസ്ഥി (എല്ലു)കളെ
وَهِيَ അവ ആയിരിക്കെ رَمِيمٌ തുരുമ്പൽ, ജീർണിച്ചത് ﴾79﴿ قُلْ നീ പറയുക يُحْيِيهَا
അവയെ ജീവിപ്പിക്കും الَّذِي أَنشَأَهَا അവയെ നിർമിച്ചവൻ أَوَّلَ مَرَّةٍ ഒന്നാം പ്രാവശ്യം وَهُوَ
അവനാകട്ടെ بِكُلِّ خَلْقٍ എല്ലാ സൃഷ്ടിയെപ്പറ്റിയും عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ് ﴾80﴿
الَّذِي جَعَلَ ഉണ്ടാക്കിയവൻ لَكُم നിങ്ങൾക്ക് مِّنَ الشَّجَرِ മരത്തിൽനിന്ന് الْأَخْضَرِ പച്ച
യായ نَارًا തീ فَإِذَا أَنتُم എന്നിട്ട് നിങ്ങളതാ مِّنْهُ അതിൽ നിന്ന്, അതിനാൽ تُوقِدُونَ തീ
കത്തിക്കുന്നു

സ്വന്തം ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ചുപോലും വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് 'ആരാണ് ഈ എല്ലുകളെല്ലാം ജീർണിച്ചു തുരുമ്പലായശേഷം വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കുക' എന്ന് ചോദിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ എന്തൊരു ധാർഷ്ട്യമാണ് കാണിക്കുന്നത്?! അവനെ നിസ്സാരമായ ഇന്ദ്രിയബീജത്തിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചു ഈ നിലയിലെത്തിച്ച അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷ എതിരാളിയല്ലയോ അവൻ?! അവൻ- സഹസൃഷ്ടികളോട് താരതമ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട്- അല്ലാഹുവിന് നൽകുന്ന ഉപമ എത്രമേൽ ചീത്തയാണ്?! ആലോചിച്ചുനോക്കുക! ഈ ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടി വളരെ വ്യക്തമാണ്. അവയെ ആദ്യത്തെ പ്രാവശ്യം ജീവിപ്പിച്ചതാരോ അവൻതന്നെ രണ്ടാമതും ജീവിപ്പിക്കും.' ഒന്നാമതായി സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ അവന് രണ്ടാമതുണ്ടാക്കുവാൻ കൂടുതൽ എളുപ്പമായിരിക്കുമല്ലോ. മർക്കടമുഷ്ടിയില്ലാത്തവർക്ക് ഈ മറുപടിയെ നേരിടുവാൻ സാധ്യമല്ല തന്നെ.

മരണപ്പെട്ടശേഷം ശരീരാംശങ്ങളിൽ വരുന്ന മാറ്റങ്ങൾ, പരിണാമങ്ങൾ, മണ്ണിലും മറ്റും ലയിച്ചുപോകുന്ന ഭാഗങ്ങൾ, അവയെ രണ്ടാമത് ശേഖരിക്കുന്നവിധം, ശേഖരിച്ച് വീണ്ടും ജീവൻ നൽകുന്നത് എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന് അറിയും. ശുദ്ധശൂന്യതയിൽനിന്ന് അഖിലാണ്ഡത്തെ സൃഷ്ടിച്ച അവന്നുണ്ടോ ഇതെല്ലാം അജ്ഞാതമാകുന്നു?! അതെ, അവൻ എല്ലാവിധ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചും അറിവുള്ളവനാകുന്നു. (وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ) ഒരു ഉദാഹരണത്തിൽനിന്ന് ഇത് മനസ്സിലാക്കാം: തീയിന്റെ ഗുണങ്ങളാണല്ലോ ചൂടും, കരിക്കലും. ഇവയുടെ വിപരീതഗുണങ്ങളാണ് വെള്ളത്തിനുള്ളത്. എന്നിരിക്കെ, ജലാംശം നിറഞ്ഞ പച്ച മരങ്ങളിൽനിന്ന് അവൻ തീ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിലേറെ ആശ്ചര്യകരമല്ല, ജീർണിച്ചശേഷം മനുഷ്യനെ രണ്ടാമതും ജീവിപ്പിക്കൽ.

പച്ചമരത്തിൽനിന്ന് തീ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതിന് വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണുവാൻ കഴിയും. എല്ലാ പച്ചമരങ്ങളും ഉണങ്ങിക്കഴിഞ്ഞാൽ അതിൽ തീ കത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. തീക്കല്ലും, ലോഹവും ഉരസി തീയുണ്ടാക്കൽ പരിചയപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് ചില പ്രത്യേക മരച്ചുള്ളികൾ തമ്മിൽ ഉരസി തീയുണ്ടാക്കുക മുൻകാലത്ത് ഹിജാസിൽ പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അതിനായി അറബികൾ കൂടുതൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്ന രണ്ട് മരങ്ങളാണ് 'മറഖും, അഫാറും' (المرخ ، والعفار). ഓട, മുള മുതലായ ചില മരങ്ങൾ തമ്മിൽ ഉരസി തീയെടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇന്നും മലവാസികൾക്കിടയിൽ നടപ്പുള്ളതാണ്. നീർപച്ചയുള്ള മരത്തിൽ വൈദ്യുതപ്രവാഹം ഏൽക്കുമ്പോൾ തീയുണ്ടാകുന്നു. അതേസമയത്ത് ഉണങ്ങിയ മരത്തിൽ ഏൽക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നുമില്ല. കൂടാതെ, ജലാംശം കലർന്നതും, നീരായതുമായ പല വസ്തുക്കളിലും വേഗം തീ ബാധിക്കാറുള്ളതും, ചില അംഗാരാമ്ലപദാർത്ഥങ്ങൾ വെള്ളം തട്ടുമ്പോൾ തീ പിടിക്കുന്നതും കാണാം. പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ രണ്ട് വസ്തുക്കൾ തമ്മിൽ സ്പർശിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ആ തീ അതുവരെ എവിടെയായിരുന്നുവെന്നും, തീ പൊലിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ അതെവിടെ പോകുന്നുവെന്നും ആലോചിച്ചുനോക്കുക!

أَوَلَيْسَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِقَـٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُم ۚ

﴾81﴿ ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവൻ, അവരെപ്പോലെയുള്ളതിനെ സൃഷ്ടിക്കുവാനും കഴിവുള്ളവനല്ലയോ?!

بَلَىٰ وَهُوَ ٱلْخَلَّـٰقُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٨١﴾

അല്ലാതെ! (കഴിവുള്ളവൻതന്നെ). അവൻ തന്നെയാണ് സർവ്വജ്ഞനായ മഹാസ്രഷ്ടാവ്.

إِنَّمَآ أَمْرُهُۥٓ إِذَآ أَرَادَ شَيْـًٔا أَن يَقُولَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾

﴾82﴿ നിശ്ചയമായും അവന്റെ കാര്യം, അവൻ ഒരു വസ്തു (അഥവാ കാര്യം) ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, അതിനെക്കുറിച്ച് 'ഉണ്ടാവുക' എന്ന് പറയുകയേ വേണ്ടൂ- അപ്പോഴത് ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

﴾81﴿ أَوَلَيْسَ الَّذِي യാതൊരുവനല്ലേ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ച وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും بِقَادِرٍ കഴിവുള്ളവൻ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ താൻ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ مِثْلَهُمْ അവരെപ്പോലുള്ളതിനെ بَلَىٰ അല്ലാതെ, (അതെ) وَهُوَ അവനത്രെ, അവൻതന്നെ الْخَلَّاقُ മഹാസ്രഷ്ടാവും (വലിയ സ്രഷ്ടാവ്) الْعَلِيمُ സർവ്വജ്ഞനായ **﴾82﴿** إِنَّمَا أَمْرُهُ നിശ്ചയമായും അവന്റെ കാര്യം إِذَا أَرَادَ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ شَيْئًا ഒരു കാര്യം (വസ്തു) أَنْ يَقُولَ അവൻ പറയുക മാത്രമാണ് لَهُ അതിനെക്കുറിച്ച് كُنْ ഉണ്ടാകുക എന്ന് فَيَكُونُ അപ്പോഴത് ഉണ്ടാകും

പല ഉദാഹരണങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വഴി, പുനരുത്ഥാന നിഷേധികളുടെ വാദത്തെ ഖണ്ഡിച്ചശേഷം, അതിനെക്കാളെല്ലാം ഉപരിയായ മറ്റൊരു യാഥാർത്ഥ്യം- യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും മഹത്തായ യാഥാർത്ഥ്യം- എടുത്തുകാട്ടിക്കൊണ്ട് ആ വാദത്തിന്റെ അങ്ങേഅറ്റത്തെ മൗഢ്യതയും, നികൃഷ്ടതയും അല്ലാഹു സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഈ അഖിലാണ്ഡത്തിന്റെ മുഴുവനും സ്രഷ്ടാവും നിയന്താവുമാണവൻ. ഏതൊരുകാര്യവും- അതെത്ര വമ്പിച്ചതാവട്ടെ- ഉണ്ടാവണമെന്ന് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോഴേക്കും അത് അസ്തിത്വം കൊള്ളുന്നു. അപ്പോൾ, നിസ്സാരനായ മനുഷ്യനെപ്പോലുള്ളവരെ ഒന്നാമത് ജീവിപ്പിക്കുവാനോ രണ്ടാമത് ജീവിപ്പിക്കുവാനോ അവന് സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് കരുതുന്നവനെക്കാൾ വിഡ്ഢിയും, നികൃഷ്ടനും മറ്റാരാണ്?!

فَسُبۡحَـٰنَ ٱلَّذِى بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ شَىۡءٍ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ﴿٨٣﴾

﴾83﴿ അപ്പോൾ, എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും, രാജാധിപത്യം യാതൊരുവന്റെ കൈവശമാണോ അവൻ, മഹാ പരിശുദ്ധനത്രെ! അവങ്കലേക്കുതന്നെ, നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

﴾83﴿ فَسُبْحَانَ الَّذِي അപ്പോൾ യാതൊരുവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ, യാതൊരുവന്ന് കീർത്തനം بِيَدِهِ അവന്റെ കയ്വശമാണ് مَلَكُوتُ രാജാധികാരം, രാജാധിപത്യം كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും وَإِلَيْهِ അവങ്കലേക്കുതന്നെ تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു

ഈ സൂറത്തിൽ ഇതുവരെയുള്ള സൂക്തങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ച തത്വങ്ങളുടെ രത്നസാരമാണ് ഈ ചെറിയ സമാപന സൂക്തം ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. അതെ, എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും ഉടമസ്ഥതയും, കൈകാര്യകർത്തൃത്വവും അല്ലാഹുവിന്നുള്ളതാണ്; അവിശ്വാസികളും നിഷേധികളും ജൽപിക്കുന്ന എല്ലാ ജൽപനങ്ങളടക്കമുള്ള സകലവിധ പോരായ്മയിൽ നിന്നും അവൻ എത്രയോ പരിശുദ്ധനാണ്; എല്ലാവരും അവങ്കലേക്ക് തിരിച്ചു ചെല്ലുകയും അവന്റെ രക്ഷാശിക്ഷകൾക്ക് വിധേയരാകുകയും ചെയ്യും. ഈ മൂന്ന് യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലുള്ള ബോധവും വിശ്വാസവുമാണ് മനുഷ്യനെ അങ്ങേഅറ്റം ഉത്തമനും ഉൽകൃഷ്ടനുമാക്കുന്നത്. അവയിലുള്ള അവിശ്വാസവും ബോധമില്ലായ്മയുമാണ് അവനെ ഇങ്ങേഅറ്റം അധമനും നികൃഷ്ടനുമാക്കുന്നതും.

രണ്ടുമൂന്ന് ദശവത്സരങ്ങൾക്ക് മുമ്പത്തെ ശാസ്ത്രീയാഭിപ്രായമനുസരിച്ച് ഈ അഖിലാണ്ഡത്തിന്റെ ഏകദേശ വിസ്തൃതി ഇപ്രകാരം കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഒരു മിടിയിട (സെക്കന്റ്) കൊണ്ട് 1, 86,000 നാഴിക വേഗതയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന പ്രകാശം, അതിന്റെ ഒരു വശത്തുനിന്ന് മറുവശത്തേക്ക് മദ്ധ്യബിന്ദുവിലൂടെ നേർക്കുനേരെ എത്തിച്ചേരുവാൻ പത്തുകോടികൊല്ലം വേണ്ടിവരും. ഈ കണക്ക് കൃത്യവും ശരിയുമാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ. മനുഷ്യന്റെ നിരീക്ഷണ കഴിവുകൾ എത്ര സമർത്ഥമായിരുന്നാലും ശരി, അവന്റെ ഗോളാന്തരയാത്രകൾ എത്ര വിജയകരമായിത്തീർന്നാലും ശരി അഖിലാണ്ഡത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മമായ കണക്കും കയ്യും അവന്ന് കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന് വിചാരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഒരു കാലത്ത് മനുഷ്യൻ അവയെല്ലാം ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുമെന്ന് ഊഹിക്കുവാനും സാധ്യമല്ല. മേൽകണ്ട കണക്ക് ഏറെക്കുറെ ശരിയാണെന്ന് വെക്കുക: എന്നാൽ തന്നെയും, അതിലടങ്ങുന്ന വാനങ്ങൾ, അവയിലെ കോടാനുകോടി നക്ഷത്രങ്ങൾ, നിര

വധി സൗരയൂഥങ്ങൾ, ഓരോന്നിന്റെയും ഉപഗ്രഹങ്ങൾ ആദിയായവയും, ഭൂമി, അതിലെ സമുദ്രങ്ങൾ, പർവ്വതങ്ങൾ ആദിയായവയും, മലക്കുകൾ, മനുഷ്യർ തുടങ്ങിയ ജീവികളും, നമുക്ക് കാണുവാനോ കേൾക്കുവാനോ ഊഹിക്കുവാനോ കഴിയാത്ത മറ്റെല്ലാ വസ്തുക്കളും അടങ്ങുന്ന ലോകാലോകമൊട്ടുക്കും ഈവിധം സൃഷ്ടിച്ച് ഓരോന്നിനും അതതിന്റെ ക്രമവും വ്യവസ്ഥയും നല്കി നിയന്ത്രിച്ച് നിലനിറുത്തിപ്പോരുന്ന രാജാധിരാജന്റെ രാജാധിപത്യം, ഹാ! എത്ര മഹനീയം!! എത്ര വിസ്തൃതം!!! فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

﴿والحمد لله اولا واخرا وله الفضل والمنة﴾

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്:

ക്വബ്റിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ

(احوال القبر)

മനുഷ്യൻ ക്വബ്റിൽവെച്ച്- മരണപ്പെട്ടതിന് ശേഷം പുനരുത്ഥാനത്തിന് മുമ്പുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ- സുഖദുഃഖങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ കേവലം തനി നിദ്രയിലായിരിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നതെന്നും, നേരെമറിച്ച് നല്ലവനാണെങ്കിൽ അവന് സുഖസന്തോഷങ്ങളുടെയും, ചീത്തപ്പെട്ടവനാണെങ്കിൽ അവന് ഭയദുഃഖങ്ങളുടെയും അനുഭവങ്ങൾ പലതും അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും ചില ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങൾകൊണ്ടും, അനേകം ഹദീഥുകൾകൊണ്ടും സ്ഥിരപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. മുസ്‌ലിംകൾ പൊതുവിൽ അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭൗതികകാഴ്ചപ്പാടിന്നപ്പുറമുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്ന ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങളെല്ലാം തങ്ങളുടെ യുക്തിവാദങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും, പ്രസ്തുത വ്യാഖ്യാനത്തിന് നിരക്കാത്ത ഹദീഥുകളെല്ലാം പുറം തള്ളുകയും പതിവുള്ളവർക്ക് മാത്രമേ- മുസ്‌ലിംകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ- ഇതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ളൂ. ഈ വിഷയകമായി ക്വുർആനിലും ഹദീഥിലും വന്നിട്ടുള്ളതിന്റെ ചുരുക്കം എന്താണെന്നും, അതിൽ ബുദ്ധിക്കോ, ക്വുർആന്റെ മറ്റേതെങ്കിലും പ്രസ്താവനകൾക്കോ വിരുദ്ധമായി വല്ലതും ഉണ്ടോ എന്നും പരിശോധിക്കുകയാണ് ഈ കുറിപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. والله الموفق

കുറ്റവാളികളായ ആളുകൾ മരണവേളയിൽ, തങ്ങളെ ഐഹികജീവിതത്തിലേക്ക് ഒന്നുകൂടി മടക്കിത്തരേണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുമെന്നും, ആ അപേക്ഷ ഗൗനിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് സൂ: മുഅ്മിനൂൻ 100-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَمِن وَرَآئِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ (അവരുടെ അപ്പുറം അവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസംവരേക്കും ഒരു 'ബർസഖ്'ഉണ്ട്.) തുടർന്നുകൊണ്ട് ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ അവരുടെ നില എന്തായിരിക്കുമെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. 'ബർസഖ്' (بَرْزَخٌ) എന്ന വാക്കിന് 'രണ്ട് വസ്തുക്കൾക്കിടയിലുണ്ടാകുന്ന മറ- അല്ലെങ്കിൽ- തടസ്സം' (الحاجز بين الشيئين) എന്നത്രെ ഭാഷാർത്ഥം. ഈ അർത്ഥം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടാണ് യവനിക, കടലിടുക്ക്' മുതലായവക്ക് ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇതേ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെയാണ് സൂ: ഫുർക്വാനിൽ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا (രണ്ട് സമുദ്രത്തിനുമിടയിൽ അവൻ ഒരു മറ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു) എന്നും സൂ: റഹ്മാനിൽ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ (രണ്ടിനുമിടയിൽ ഒരു മറയുണ്ട്) എന്നും പറഞ്ഞത്.

മരണത്തിനും ക്വിയാമത്തുനാളിനും ഇടയ്ക്കുള്ള കാലത്തെ- മരണത്തോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്ന ഐഹികജീവിതത്തിനും പുനരുത്ഥാനത്തോടുകൂടി ആരംഭിക്കുന്ന പാരത്രിക ജീവിതത്തിനും മദ്ധ്യെയുള്ള കാലഘട്ടത്തെ- ഉദ്ദേശിച്ചാണ് മേലുദ്ധരിച്ച ആയത്തിൽ ആ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ആ വാക്കിന് പല മഹാൻമാരും നൽകിയിട്ടുള്ള നിർവ്വചനങ്ങൾ ഇമാം ഇബ്നു ജരീർ, ഇബ്നു കഥീർ (റ) മുതലായവർ അവരുടെ തഫ്സീറുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചുകാണാം. വാക്കുകളിൽ വ്യത്യാസം കാണുമെങ്കിലും ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ പരസ്പരം യോജിക്കുന്ന ആ ഉദ്ധരണികളുടെ സാരം ഇതാണ്: 'ദുൻയാ'വിന്റെയും 'ആഖിറ'ത്തിന്റെയും ഇടക്കാലത്തെ മറയാണ് 'ബർസഖ്', അതായത്, ദുൻയാവിലെപ്പോലെ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളും മറ്റും കൂടാതെയും, ആഖിറത്തിലെപ്പോലെ കർമങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം ലഭിച്ച് കഴിയാതെയും ഇരിക്കുന്ന അവസ്ഥ'. ***(*)***

തഫ്സീർ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, പ്രധാന അറബി നിഘണ്ടുക്കളിലും 'ബർസഖി'നു ഈ അർത്ഥം കൽപിച്ചു കാണാം. 'ക്വാമൂസി'ലെ വാചകം **البرزخ الحاجز بين الشيئين ومن وقت الموت الى القيمة ومن مات دخله** ('ബർസഖ്' എന്നാൽ, രണ്ട് വസ്തുക്കൾക്കിടയിലുള്ള മറയും, മരണസമയം മുതൽ ക്വിയാമത്തുനാൾ വരെയുമാകുന്നു. ആർ മരണപ്പെട്ടുവോ അവൻ അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു) എന്നാണ്. 'ലിസാനുൽ അറബി' (لِسَانُ العَرَب)ൽ ഇങ്ങനെയാണ്: **البرزخ ما بين الدنيا والاخرة قبل الحشر من وقت الموت الى البعث فمن مات فقد دخل البرزخ** ***(**)*** ('ബർസഖ്' എന്നാൽ, ഇഹലോകത്തിനും പരലോകത്തിനുമിടക്ക്- 'ഹശ്റി'ന്റെ മുമ്പ് ***(***)***- മരണസമയം മുതൽ പുനരുത്ഥാനം വരെയുള്ള കാലമാകുന്നു. അപ്പോൾ ആർ മരിച്ചുവോ അവൻ ബർസഖിൽ പ്രവേശിച്ചു). പരലോകത്തിനും ഇഹലോകത്തിനും ഇടയ്ക്ക് രണ്ടിൽനിന്നും കേവലം വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ലോകം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യക്തമാകുന്നു. എനി, ഈ അദൃശ്യലോകത്തുവെച്ച് നടക്കുന്ന ചില സ്ഥിതികളെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കാം:-

ഫിർഔന്റെയും അവന്റെ ആൾക്കാരെയും സമുദ്രത്തിൽ മുക്കിനശിപ്പിച്ചതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞശേഷം, സൂറത്തുൽ മുഅ്മിൻ (ഗാഫിർ) 46 ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا (അവർ രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും നരകത്തിങ്കൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.) ഈ പ്രദർശിപ്പിക്കൽ ക്വിയാമത്തുനാളിലെ സംഭവമായിട്ടല്ല പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.കാരണം, അതേ ആയത്തിൽതന്നെ തുടർന്നുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'അന്ത്യനാൾ, സംഭവിക്കുമ്പോൾ, ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാരെ അതികഠിനമായ ശിക്ഷയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവിൻ എന്ന് കൽപനയുണ്ടാകും.' وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ അപ്പോൾ, സമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങിനശിച്ചതിനുശേഷം ക്വിയാമത്തുനാളിനുമുമ്പായി ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാർക്ക് ചില പ്രത്യേക ശിക്ഷാനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും, അത് അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ പ്രതിഫലമാകുന്ന നരകശിക്ഷയല്ലെന്നും ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഈ വാസ്തവം നബിﷺ ഒരു ഹദീഥിൽ കൂടുതൽ വ്യക്ത

(*) ക്വബ്റുകളിൽവെച്ച് അനുഭവപ്പെടുന്ന സുഖദുഃഖങ്ങൾ ഒരു തരത്തിൽ കർമഫലം തന്നെയാണെങ്കിലും, കർമങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ ഫലമല്ല അവ. ഇതിനെപ്പറ്റി താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

(**) **كما في مجلة الحج الجزء ٢ – السنة ٢٣ (٢٠ شعبان ٨٨ هـ)**

(***) വിചാരണക്കായി ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നതിന്മുമ്പ്.

മായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണുക:

നബിﷺ പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നുഉമർ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'നിങ്ങൾ ഒരാൾ മരണപ്പെട്ടാൽ, രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും അവന്റെ ഇരിപ്പിടം- വാസസ്ഥലം- അവന് പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടും. അവൻ സ്വർഗക്കാരനാണെങ്കിൽ സ്വർഗക്കാരിൽനിന്നും, അവൻ നരകക്കാരനാണെങ്കിൽ നരകക്കാരിൽനിന്നുമായിരിക്കും പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുക. 'ക്വിയാമത്തു നാളിൽ അല്ലാഹു നിന്നെ എഴുന്നേൽപിക്കുന്നതുവരേക്കും നിന്റെ ഇരിപ്പിടം ഇതാണ് എന്ന് അവനോട് പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും.' (ബു; മു.)

ക്വബ്റുകളിൽവെച്ച് അനുഭവപ്പെടുന്ന പല സ്ഥിതിഗതികളെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ധാരാളം ഹദീഥുകൾ ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിനുമാത്രം ചിലത് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം:

1) നബി ﷺ പറഞ്ഞതായി അനസ് (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'മനുഷ്യൻ ക്വബ്റിൽ വെക്കപ്പെടുകയും, അവന്റെ ആൾക്കാർ തിരിഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്താൽ- അവരുടെ ചെരുപ്പിന്റെ ശബ്ദം അവൻ കേൾക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും (അത് അടുത്ത സമയം) -അവന്റെ അടുക്കൽ രണ്ട് മലക്കുകൾ വരും. അവർ അവനെ ഇരുത്തി അവനോട് ചോദിക്കും: 'ഈ മനുഷ്യനെ- അതായത്, മുഹമ്മദിനെ- ക്കുറിച്ച് നീ എന്ത് പറഞ്ഞിരുന്നു?' അപ്പോൾ സത്യവിശ്വാസി പറയും: 'അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാനും റസൂലുമാണെന്ന് ഞാൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു' അവനോട് പറയപ്പെടും: 'നരകത്തിൽ നിന്ന് നിനക്കുള്ള (നിനക്ക് ഉണ്ടാകുമായിരുന്ന) ഇരിപ്പിടത്തിലേക്ക് നോക്കൂ! ഇതാ, അല്ലാഹു നിനക്ക് അതിനുപകരം സ്വർഗത്തിൽനിന്ന് ഇരിപ്പിടം തന്നിരിക്കുന്നു.' അങ്ങനെ, അവൻ അത് രണ്ടും (സ്വർഗത്തിലെയും നരകത്തിലെയും ഇരിപ്പിടങ്ങൾ) കാണും. എന്നാൽ, കപടവിശ്വാസിയും അവിശ്വാസിയുമാകട്ടെ, അവനോട് ചോദിക്കപ്പെടും: 'നീ ഈ മനുഷ്യനെപ്പറ്റി എന്ത് പറഞ്ഞിരുന്നു?' അവൻ പറയും: 'എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ! ആളുകൾ പറയുംപ്രകാരം ഞാനും പറഞ്ഞിരുന്നു.' അവനോട് പറയപ്പെടും: 'നീ അറിഞ്ഞതുമില്ല, പിൻപറ്റിയതുമില്ല.' അവൻ ഇരുമ്പിന്റെ ചുറ്റികകളാൽ അടിക്കപ്പെടും. അവൻ വമ്പിച്ച അട്ടഹാസം അട്ടഹസിക്കും ഇരുസമുദായങ്ങൾ (മനുഷ്യരും ജിന്നുകളും) അല്ലാത്തവരെല്ലാം അത് കേൾക്കുന്നതാണ്. (ബു; മു.)

(2, 3) നബിﷺ പറഞ്ഞതായി അബൂഹുറയ്റഃ (റ) പറയുന്നു: 'നിങ്ങളൊരാൾ (നമസ്കാരത്തിൽ) അവസാനത്തെ 'തശഹ്-ഹുദി'ൽ ('അത്തഹിയ്യാത്തി')ൽ നിന്ന് വിരമിച്ചാൽ, അവൻ നാല് കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിനോട് രക്ഷ തേടിക്കൊള്ളട്ടെ; നരകശിക്ഷയിൽ നിന്നും, ക്വബ്ർ ശിക്ഷയിൽനിന്നും, ജീവിതത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും കുഴപ്പത്തിൽ നിന്നും, ദജ്ജാലിന്റെ കെടുതിയിൽ നിന്നും.' (മു.) നബിﷺ നമസ്കാരത്തിൽ اَللّٰهُمَّ اِنِى اَعُوذُبِكَ مِن عَذَابِ القَبرِ الخ (അല്ലാഹുവേ, നിന്നോട് ഞാൻ ക്വബ്റിലെ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് രക്ഷതേടുന്നു) എന്ന് തുടങ്ങിയ പ്രാർത്ഥന ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നതായി ആഇശഃ (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു. (ബു; മു.) ഇതനുസരിച്ചാണ് മുസ്ലിംകൾ ഈ ദുആ അത്തഹിയ്യാത്തിൽ നിത്യവും ചൊല്ലിവരുന്നതും. ***(*)*** ക്വബ്റുകളിൽ വെച്ച് സജ്ജനങ്ങൾക്ക് സുഖപ്രദമായ ചില അനുഭവങ്ങളും, ദുർജ്ജനങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷാമയമായ ചില അനുഭവങ്ങളും ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഇപ്പോൾ ക്വുർആൻകൊണ്ടും ഹദീഥുകൊണ്ടും ശരിക്കും വ്യക്തമായല്ലോ. വിശദീകരണത്തിന് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

(*) എന്നാൽ, ക്വബ്റിലെ ശിക്ഷയെ നിഷേധിക്കുന്നവരിൽ ചിലർപോലും- ▶▶

ഓരോരുവനും ചെയ്ത കർമങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം അനുഭവിക്കുന്നത് അവരവരുടെ വിചാരണ കഴിഞ്ഞശേഷം സ്വർഗത്തിലോ നരകത്തിലോ പ്രവേശിക്കുന്നതുമുതൽക്കാണല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, ഖബ്റുകളിൽവെച്ച് ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നതിന്റെ ന്യായം എന്താണ്? എന്നിങ്ങനെ വല്ലവരും സംശയിച്ചേക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ പരലോകത്തുവെച്ച് നൽകപ്പെടുന്ന രക്ഷാശിക്ഷകൾതന്നെയാണ് കർമങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ പ്രതിഫലങ്ങൾ. അതിനുമുമ്പുണ്ടാകുന്ന സുഖദുഃഖങ്ങളെല്ലാം ഓരോരുത്തന്റെയും കർമങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് അവരവരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ചില അനന്തരഫലങ്ങൾ മാത്രമാകുന്നു. ഒരു ഉദാഹരണം മൂലം ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. ഒരു കൊലക്കേസിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട പ്രതികുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കോടതി വിധിച്ചശേഷമേ അവന് കൊലക്കുറ്റത്തിന് നിയമപ്രകാരമുള്ള യഥാർത്ഥ പ്രതിഫലം അഥവാ ശിക്ഷ-നൽകപ്പെടാറുള്ളൂ. എങ്കിലും, പ്രഥമ വീക്ഷണത്തിൽ അവന്റെമേൽ കൊലക്കുറ്റം ചുമത്തപ്പെട്ടത് മുതൽ -അവൻ കുറ്റക്കാരനാണെന്നോ അല്ലെന്നോ കോടതി തീരുമാനിക്കുന്നതുവരെയുള്ള ഇടക്കാലത്ത്- അവൻ ഒരു കൊലയാളിയെപ്പോലെ ഗണിക്കപ്പെടുകയും, കുറ്റക്കാരനെന്ന നിലക്ക് അവനോട് പെരുമാറപ്പെടുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവനൊരു കൊലയാളിയാണെന്നതാണ് ഇതിന് കാരണം. എന്നാൽ, ഇവിടെ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഒരു കൊലക്കുറ്റം ചുമത്തപ്പെട്ട ആൾ ഒരുപക്ഷേ നിരപരാധിയാണെന്നായിരിക്കും കോടതിയുടെ വിധി. അതോടുകൂടി അവൻ വിട്ടയക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. മരണപ്പെട്ടവരുടെ കാര്യം അങ്ങനെയല്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ കുറ്റവാളികൾക്ക് മാത്രമേ ശിക്ഷാപരമായ അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. ഇങ്ങനെയുള്ളവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ കോടതിയിൽ അവർ നിരപരാധികളായി തെളിയിക്കപ്പെടുമെന്നോ വിധിയുണ്ടാകുമെന്നോ പ്രതീക്ഷിക്കുവാനുമില്ല. അവിടെ എല്ലാ കാര്യവും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമാണ് നടക്കുക. ഖബ്റുകളിൽവെച്ച് മാത്രമല്ല അതിനുമുമ്പുതന്നെ- മരണപ്പെടുന്ന അവസരത്തിലും, പിന്നീട് ഖബ്റുകളിൽനിന്ന് എഴുന്നേറ്റ് മഹ്ശറിലേക്ക് വരുമ്പോഴും, വിചാരണവേളയിലും, വിചാരണ കഴിഞ്ഞ് നരകത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുമ്പോഴും- എല്ലാംതന്നെ വിവിധ തരത്തിലുള്ള കഷ്ടപ്പാടുകൾ കുറ്റവാളികൾ അനുഭവിക്കുന്നതാണെന്നും ഖുർആന്റെ പല പ്രസ്താവനകളിലും കാണാവുന്നതാണ്. (8 : 50; 32 : 12; 55 : 41; 20 : 102; 37 : 24; 41 : 31; 27 : 89 മുതലായവ) എന്നിരിക്കെ ഖബ്റിലെ അനുഭവത്തെ സംബന്ധിച്ച് മാത്രം ഈ സംശയത്തിന് അവകാശമില്ല.

ഖബ്റിലെ ശിക്ഷാനുഭവങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നവർക്ക് അതിനുള്ള പ്രധാന ന്യായം ഇതാണ്: ഖബ്റുകൾ തുറന്നുനോക്കിയാൽ അവിടെ ശിക്ഷകളോ മറ്റുവല്ലതുമോ നടക്കുന്ന ലക്ഷണമൊന്നും കാണുന്നില്ല. ജഡമാണെങ്കിൽ നശിച്ചുപോകുന്നു. ആത്മാവും എങ്ങോ പോയിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പിന്നീട് ശിക്ഷയും മറ്റും അനുഭവിക്കുവാൻ അവിടെ ആരാണുള്ളത്?! ആ ന്യായം കേൾക്കുമ്പോൾ ചില സാധാരണക്കാരും സംശയത്തിന് വിധേയരാകും. ബാഹ്യലോകവും യാഥാർത്ഥ്യലോകവും തമ്മിലും, ഭൗതികലോകവും ആത്മീയലോകവും തമ്മിലുമുള്ള വ്യത്യാസത്തെപ്പറ്റി അൽപമെങ്കിലും ആലോചിക്കുന്നപക്ഷം, യാതൊരു സംശയത്തിനും അവകാശമില്ല. മരണവേളയിൽ കുറ്റവാളികളുടെ അടുക്കൽ മലക്കുകൾ വന്ന് നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ പുറത്താക്കുവിൻ എന്ന് പറയുമെന്നും, അവരുടെ മുഖത്തും, പിൻപുറത്തും അടിക്കുമെന്നും മറ്റും അല്ലാഹു പറയുന്നു. (6: 93; 8: 50 മുതലായവ നോക്കുക.) കുറ്റവാളികൾ തങ്ങളെ ഒന്നുകൂടി ഐഹികജീവിതത്തിലേക്ക് മടക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ മരണവേള

◀◀ ***അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ-നമസ്കാരത്തിൽ ഈ ദുആ ചെയ്യുന്നതും, ചിലർ നമസ്കാരത്തിന്റെ രൂപം വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഈ ദുആയും ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതും കാണുമ്പോൾ ആശ്ചര്യം തോന്നുന്നു.***

യിൽ അപേക്ഷിക്കുമെന്നും പറയുന്നു. (23 : 99 ഉം മറ്റും കാണുക) മരണം നമ്മുടെ മുന്നിൽ വെച്ച് തന്നെ സംഭവിക്കുകയും കുറെക്കാലം ആ ജഡം നാം കണ്ണുതെറ്റാതെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്താലും ഇതെല്ലാം നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയുമോ? ഖുർആനിൽ കേവലം ഉപമകളും അലങ്കാരപ്രയോഗങ്ങളുമാക്കിക്കൊണ്ട് ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാൻ ആരെങ്കിലും മുതിരുന്നപക്ഷം അയാൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്നേ പറയുവാനുള്ളൂ. ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ നാം സംസാരിക്കുന്നുമില്ല.

ഖബ്‌റിലെ അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ അനുമാനങ്ങൾക്കും ഈ ഐഹികലോകത്തെ സാധാരണ നടപടി ക്രമങ്ങൾക്കും എതിരായി ഖുർആനിലും, ഹദീഥിലും വന്നിട്ടുള്ള പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും വളരെ ഗഹനങ്ങളായ ചർച്ചകൾ നടത്തുകയും വിവരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള രണ്ട് പണ്ഡിതവര്യൻമാരാണ് ഇമാം ഗസ്സാലി (റ)യും, അല്ലാമാ ശാഹ് വലിയ്യുല്ലാഹിദ്ദഹ്‌ലവിയും (റ). ഈ രണ്ട് മഹാൻമാരും കേവലം മതപണ്ഡിതൻമാർ മാത്രമല്ല, ദാർശനിക പ്രമുഖൻമാർ കൂടിയാണ്. ഇവരുടെ ചില പ്രസ്താവനകൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്- ഖബ്‌റിലെ അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് മാത്രമല്ല- അതുപോലെ നമുക്ക് യാഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമുള്ള മറ്റ് പലതിനെക്കുറിച്ചും മനസ്സിലാക്കുവാൻ വളരെ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും.' ഇസ്‌ലാം ശരീഅത്തിന്റെ യുക്തിരഹസ്യങ്ങൾ' (اسرار الشريعة) എന്ന വിഷയത്തിൽ രചിക്കപ്പെട്ട ഒരു നിസ്തുല മഹൽ ഗ്രന്ഥമത്രെ ശാഹ് വലിയ്യുല്ലാഹിയുടെ 'ഹുജ്ജത്തുല്ലാഹിൽ ബാലിഗഃ' (حُجَّةُ اللّٰه البَالِغَة) ഈ ഭൗതിക ലോകപ്രകൃതിക്കും, അതിലെ നടപടിക്രമങ്ങൾക്കും നിരക്കാത്ത പല യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു അഭൗതികലോകത്തെക്കുറിച്ച് ഖുർആനിലും, ഹദീഥിലും വന്നിട്ടുള്ള പല തെളിവുകളും, ഉദാഹരണങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് സംസാരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ അതിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്വൽപം ദീർഘമായ ഒരു പ്രസ്താവനയുടെ ചുരുക്കം താഴെ ചേർക്കാം. ഈ വിഷയത്തിൽ ഇമാം ഗസ്സാലി (റ)യുടെ വാചകങ്ങളും അതിലദ്ദേഹം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ രണ്ട് മഹാൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം നമുക്ക് ഒന്നിച്ച് കാണുവാൻ സാധിക്കും.

മർയം (അ)ന്റെ അടുക്കൽ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ മലക്ക് ചെന്നത്, ഖബ്‌റിൽവെച്ച് മലക്കുകൾ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത്, മരണപ്പെട്ടവർ അട്ടഹസിക്കുന്നത്, അവനെ പാമ്പ് കൊത്തുന്നത്, നബിﷺയുടെ അടുക്കൽ മലക്ക് വന്നുപോകുമ്പോൾ സ്വഹാബികൾക്ക് അത് കാണാൻ കഴിയാത്തത്, നബിﷺയുടെ 'ഇസ്റാഉ്' എന്ന രാവുയാത്രയിലെ ചില സംഭവങ്ങൾ, നമസ്കാരം, മുതലായ കർമങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ചെല്ലുന്നത് എന്നിങ്ങനെ ഖുർആനിലും ഹദീഥിലും കാണപ്പെടുന്ന പലതിനെയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്:- 'ഇങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ ചിന്തിച്ചുനോക്കുന്നവർ മൂന്നിൽ ഒരു തരക്കാരായിരിക്കും:

1) ഒന്നുകിൽ അവയുടെ ബാഹ്യമായ സ്വഭാവത്തിൽ തന്നെ നേർക്കുനേരെ സമ്മതിക്കുക. അപ്പോൾ, നാം മേൽപറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള ഒരു ലോകം ഉണ്ടെന്ന് സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. ഹദീഥ് പണ്ഡിതൻമാരുടെ ചട്ടം അതാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി സുയൂത്വി (റ) ഉണർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതാണ് ഞാൻ പറയുന്നതും, ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതും.

2) അല്ലെങ്കിൽ, വെളിയിൽ അവയ്ക്ക് യാഥാർത്ഥ്യമൊന്നും ഇല്ലെങ്കിലും അവ അനുഭവപ്പെടുന്നതിന്റെ അനുഭവത്തിലും കാഴ്ചയിലും അങ്ങനെ രൂപാന്തരപ്പെട്ട് കാണുക

യാണെന്ന് *(*)*വെക്കുക. يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ (ആകാശം ഒരു വ്യക്തമായ പുകയും കൊണ്ടുവരുന്ന ദിവസം) എന്ന് അല്ലാഹു (സൂ: ദുഖാനിൽ) പ്രസ്താവിച്ചതിനെപ്പറ്റി ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) പറയുന്നത് ഇതുപോലെയാണ്. അറബികൾക്ക് ഒരു ക്ഷാമം പിടിപെട്ടപ്പോൾ വിശപ്പ് നിമിത്തം ആകാശത്തേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് പുക മൂടിയതായി തോന്നിയിരുന്നുവെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്.

3) അതുമല്ലെങ്കിൽ, ചില വസ്തുക്കളെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി ഉപമാരൂപത്തിൽ പറയപ്പെട്ടതാണ് അവ എന്ന് വെക്കുക. ഈ മൂന്നാമത്തെ നിലപാട് കൊണ്ട് തൃപ്തി അടയുന്നവരെ സത്യത്തിന്റെ പക്ഷക്കാരായി ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.' *(**)*

അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: 'ഇമാംഗസ്സാലി (റ) ഖബ്റിലെ ശിക്ഷയുടെ കാര്യത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞ മൂന്ന് നിലപാടുകളെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ഇങ്ങനെയുള്ള ഹദീഥുകൾക്ക് ശരിയായ ബാഹ്യസാരങ്ങളും ഗൂഢമായ അന്തസാരങ്ങളും ഉണ്ട്. ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ളവർക്ക് അവ വ്യക്തങ്ങളായിരിക്കും. അവയുടെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാകാത്തവർക്ക് അവയുടെ ബാഹ്യസാരങ്ങളെ നിഷേധിക്കുവാൻ പാടില്ല. പക്ഷേ, സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ പടി അവ സമ്മതിക്കലും, സത്യമെന്ന് വിശ്വസിക്കലുമാകുന്നു. 'അവിശ്വാസിയായ മനുഷ്യനെ അവന്റെ ഖബ്റിൽവെച്ച് നാം കുറേക്കാലം വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാലും നാം ഒന്നും കാണുകയില്ലല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, പിന്നെയെങ്ങനെയാണത് സത്യമെന്ന് വെക്കുക' എന്ന് വല്ലവരും പറഞ്ഞേക്കുന്നപക്ഷം, നീ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക: ഇത് സത്യമാണെന്ന് സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നിനക്ക് മൂന്ന് നിലപാടുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്നതാണ്:-

'ഒന്നാമത്തേത്- അതാണ് കൂടുതൽ വ്യക്തവും, ശരിയും, രക്ഷയുമായിട്ടുള്ളത്- അവയെല്ലാം യഥാർത്ഥം തന്നെയാണെന്ന് നീ വിശ്വസിക്കുകയാകുന്നു. (ഖബ്റിൽവെച്ച്) മരിച്ചവനെ പാമ്പുകൊത്തുന്നു; പക്ഷേ ഈ കണ്ണ് അത് കാണാൻ പറ്റിയതല്ല; അതെല്ലാം അദൃശ്യ ലോകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് എന്ന് വെക്കുക. ജിബ്രീൽ (അ) വന്നിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തെ നബി ﷺ കണ്ടിരുന്നുവെന്നും സ്വഹാബികൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവല്ലോ, അതിൽ നിനക്ക് വിശ്വാസമില്ലെങ്കിൽ, ആദ്യമായി നീ മലക്കുകളിലും വഹ്‌യിലും വിശ്വസിച്ചു കൊണ്ട് നിന്റെ ഈമാന്റെ മൗലികവശം ശരിപ്പെടുത്തുകയാണ് വേണ്ടത്. അതല്ല, നീയത് വിശ്വസിക്കുകയും, സമുദായത്തിന് കാണാൻ കഴിയാത്തത് നബി ﷺ ക്ക് കാണാമെന്ന് വെക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, എന്തുകൊണ്ട് മരിച്ചവരിലും അങ്ങനെ പാടില്ല?! മലക്കുകൾ മനുഷ്യരോടും, മറ്റ് ജീവികളോടും സാമ്യമില്ലാത്തതുപോലെത്തന്നെ, ഖബ്റുകളിൽവെച്ച് മരിച്ചവരെ കടിക്കുന്ന പാമ്പും, തേളും ഈ ലോകത്തുള്ള പാമ്പും തേളുമായി സാമ്യമില്ല. അത് മറ്റൊരു വർഗത്തിൽപ്പെട്ടതും, (ഈ ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങളല്ലാത്ത) മറ്റൊരു ഗ്രഹണശക്തികൊണ്ട് അറിയേണ്ടതുമാകുന്നു.'

'രണ്ടാമത്തേത്, ഉറങ്ങുന്നവന്റെ സ്ഥിതി ഓർക്കുകയാണ്. സ്വപ്നത്തിൽ പാമ്പ് കടിക്കുന്നതായി അവൻ കാണുന്നു. വേദനയനുഭവിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഉറക്കെ ശബ്ദമുണ്ടാക്കുകയും, വിയർക്കുകയും, എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യും. നീയാണെങ്കിൽ, അവൻ ശാന്തമായി ഉറങ്ങുന്നതായേ കാണുന്നുള്ളൂ. പാമ്പിനെയൊ മറ്റോ നീ കാണുന്നില്ല. എങ്കിലും ഉറങ്ങുന്ന

(*) സ്വപ്നത്തിലും, രോഗംകൊണ്ടോ മറ്റോ ഉണ്ടാകുന്ന അബോധാവസ്ഥയിലും കാണുന്ന അനുഭവങ്ങൾ ഏതാണ്ട് ഈ തരത്തിൽപെട്ടതാണ്. കണ്ണാടി, സിനിമ, ടെലിവിഷൻ മുതലായവയിലെ ദൃശ്യങ്ങളും വേണമെങ്കിൽ ഉദാഹരണമായെടുക്കാം.

(**) ഈ മൂന്നിലും പെടാത്തവർ തനി നിഷേധികളുമായിരിക്കും.

വൻ അത് കാണുകയും, വേദനയും ശിക്ഷയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ കാഴ്ചയിലുള്ള പാമ്പും മായയിലുള്ള പാമ്പും തമ്മിൽ അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വ്യത്യാസമില്ലല്ലോ.'

'മൂന്നാമത്തേത് ഇതാണ്: വാസ്തവത്തിൽ പാമ്പിന്റെ ദേഹമല്ല നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നത്. അതിന്റെ വിഷവുമല്ല. വിഷംനിമിത്തം നിന്നിലുണ്ടാകുന്ന ചില മാറ്റങ്ങളാണ് നിനക്ക് ഉപദ്രവമായിത്തീരുന്നത്. അപ്പോൾ വിഷം തീണ്ടാതെത്തന്നെ അതേ മാറ്റങ്ങൾ നിനക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടാലും പാമ്പിനെകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവവും ശിക്ഷയും നിനക്ക് അനുഭവപ്പെടുമല്ലോ. ഇങ്ങനെയുള്ള ശിക്ഷകളെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ, അതിന് സാധാരണ കാരണമാകാറുള്ള സംഗതികളോട് ബന്ധിപ്പിച്ച് പറഞ്ഞതല്ലാതെ അതിനെ നിർവ്വചിക്കുക സാധ്യമല്ല. ഒരു കാരണത്താൽ സിദ്ധിക്കാറുള്ള സുഖാനുഭവം ആ കാരണം സിദ്ധിച്ചാലും അതിനെ ആ കാരണത്തോട് ബന്ധപ്പെടുത്തിയേ പറയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. കാരണമല്ല അവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അതുകൊണ്ട് സിദ്ധിക്കുന്ന ഫലമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ചില വിഷമാവസ്ഥകൾ മരണപ്പെട്ടവന് അനുഭവപ്പെടുകയും, പാമ്പ് കൂടാതെത്തന്നെ പാമ്പ് കടിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള വേദന അവന് ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.' [ഉദ്ധരണി അവസാനിച്ചു]

ഇമാംഗസ്സാലി (റ) പാമ്പിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞത് ഒരു ഉദാഹരണം മാത്രമാകുന്നു. പാമ്പ് പോലെത്തന്നെ ഭയാനകമായ മറ്റ് പല വസ്തുക്കളെയും സ്വപ്നത്തിൽ കാണാറുള്ളത്. ഉറങ്ങുന്നവൻ, ഉണർച്ചയിൽ അവയെ കണ്ടാലുള്ളതുപോലെത്തന്നെ വിഷമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നേരെമറിച്ച് ആനന്ദകരമായ സ്വപ്നങ്ങളും, ഉറങ്ങുന്നവനിൽ അവ നിമിത്തം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ചില പ്രകടനങ്ങളും നമുക്ക് സുപരിചിതമാണല്ലോ. ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് പരിഭ്രമത്തോടെ എഴുന്നേറ്റ് തലയണയോ, കയ്യിൽകിട്ടിയ മറ്റ് സാധനമോ എടുത്ത് 'പാമ്പ്! പാമ്പ്!' എന്ന് ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിച്ചുകൊണ്ട് അവിടവിടെ അടിക്കുകയും, പിന്നീട് പാമ്പിനെ അടിച്ചുകൊന്നുവെന്ന ഭാവേന വീണ്ടും പോയി കിടക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഒരു സ്നേഹിതനെ നമുക്ക് നേരിൽ പരിചയമുണ്ട്. ഉറക്കത്തിലല്ലാതെത്തന്നെ, ഏതെങ്കിലും ചില രോഗങ്ങൾ കാരണമായി ചിലർക്ക് ആശ്ചര്യകരമോ, സന്തോഷകരമോ ആയ ചില അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഓർമയുള്ളവരും ഇല്ലാത്തവരും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. നമ്മുടെ ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കതീതമായി എന്തൊക്കെയോ ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, നമ്മുടെ അറിവിനപ്പുറം പലതും സംഭവിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നും ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ സത്യാന്വേഷികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. എന്നല്ലാതെ, തർക്ക ശാസ്ത്രത്തിന്റെയോ, ഭൗതിക ശാസ്ത്രങ്ങളുടെയോ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിർവ്വചിക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല ഇത്തരം സംഗതികൾ.

എനി, ഖബ്റിലെ അനുഭവങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നവൻ, തങ്ങൾക്കനുകൂലമായി ക്വുർആനിൽനിന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടാറുള്ള ഒന്നുരണ്ട് തെളിവുകളെക്കുറിച്ചാണ് രണ്ട് വാക്ക് പറയുവാനുള്ളത്. രണ്ടും പരലോകത്തുവെച്ച് അവിശ്വാസികൾ പറയുന്ന ചില വാക്കുകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ്താനും.

1) സൂ: യാസീനിലെ 52-ാം വചനത്തിൽ, പുനരുത്ഥാനസമയത്ത് അവിശ്വാസികൾ പറയുന്നതായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ച വാക്യമാണ് يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا (ഞങ്ങളുടെ നാശമേ! ആരാണ് ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നിടത്തുനിന്ന് ഞങ്ങളെ എഴുന്നേൽപിച്ചത്?!) എന്നത്രെ അത്. മരണപ്പെട്ടവർ പുനരുത്ഥാനദിവസംവരെ സുഖമോ ദുഃഖമോ ഒന്നും അറിയാതെ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരിക്കുമെന്നും, അതിനാൽ ഖബ്റുകളിൽ 'തല്ലും കുത്തും' (ശി

ക്ഷാനുഭവങ്ങൾ) ഉണ്ടാകുമെന്ന് പറയുന്നത് ശരിയല്ലെന്നും അവർ പരിഹാസപൂർവ്വം പറയാറുണ്ട്. മേലുദ്ധരിച്ചതുപോലുള്ള ക്വുർആൻ വചനങ്ങളുടെനേരെ മൗനം അവലംബിക്കുകയും, ഹദീഥുകളെ അവഗണിച്ച് പുറംതള്ളുകയുമാണവർ ചെയ്യുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ ഉറക്കിലായിരുന്നാൽപോലും, പാപികൾക്ക് 'തല്ലും കുത്തും' മറ്റ് പലതും അനുഭവപ്പെടാമെന്നും, സൽക്കർമികളായുള്ളവർക്ക് സുഖകരമായ അനുഭവങ്ങളും ഉണ്ടാകുമെന്നും മേൽവിവരിച്ചതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായല്ലോ. വാസ്തവത്തിൽ മരണത്തോടുകൂടി ഈ ലോകവുമായുള്ള ബന്ധം മുറിഞ്ഞുപോകുകയും, അതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായതും, ഇവിടെ നടപ്പില്ലാത്ത പലതും നടക്കുന്ന ഒരു ലോകമാണത്. 'ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നിടം' مَرْقَدِنَا എന്ന് അവിശ്വാസികൾ പറയുവാനുള്ള കാരണവും, ആ വാക്കിന്റെ ശരിയായ ഉദ്ദേശ്യവും നാം യഥാസ്ഥാനത്തുവെച്ച് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ അത് ആവർത്തിക്കുന്നില്ല.

2) പുനരുത്ഥാനദിവസത്തിലെ അത്യധികമായ ഭയവും, പരിഭ്രമവും നിമിത്തം അതിനുമുമ്പ് തങ്ങൾ ഏറെക്കാലം കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അവിശ്വാസികൾക്ക് പറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് കാണിക്കുന്ന ആയത്തുകളാണ്. (സൂ: മുഅ്മിനൂർ 112, 113 പോലെയുള്ള ആയത്തുകൾ.) അവർക്ക് അതറിയാതിരിക്കാൻ കാരണം അവർ മരണം മുതൽ അതുവരെ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്നതുകൊണ്ടാണെന്ന് ഇവർ പറയുന്നു. ഇവരുടെ ഈ വാദം തീരെ വാസ്തവവിരുദ്ധമാണെന്നും, ആ ആയത്തുകളുടെ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നും സൂ: മുഅ്മിനൂനിന് ശേഷമുള്ള രണ്ടാം വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും നാം കാര്യകാരണസഹിതം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അതിനെപ്പറ്റിയും കൂടുതലൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. നബിﷺ നമസ്കാരങ്ങളിൽ ദുആ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ- നമ്മോടും അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ അവിടുന്ന് ഉപദേശിച്ചിട്ടുമുണ്ട്- നാമും ദുആ ചെയ്യുക:

اللّٰهم انى اعوذ بك من عذاب القبر ومن عذاب النار ومن فتنة المحيا والممات ومن فتنة المسيح الدجال (അല്ലാഹുവേ, കബ്റിലെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നും, നരകത്തിന്റെ ശിക്ഷയിൽനിന്നും, ജീവിതത്തിലെയും മരണത്തിലെയും കുഴപ്പത്തിൽനിന്നും കള്ളവാദിയും സഞ്ചാരിയുമായ ദജ്ജാലിന്റെ കുഴപ്പത്തിൽനിന്നും ഞാൻ നിന്നോട് രക്ഷതേടുന്നു.